

ТРЕБНИК КРШТЕЊА

ТРЕБНИКЪ КРЩЕНІА

Упоредно
Српски - Црквенословенски

Приредио
Ипођакон Зоран Бобић

Помјани Господе слуту твога Зорана

Земун, 2017

Г а д р ж а ј

Молитке у први дан пошто жена роди дете	8
Молитка којом се знаменује дете, Кад добије име у осми дан по рођењу	14
Молитка породилци после четрдесет дана	18
Молитка жени кад побаци дете	28
Молитка којом се постаје оглашен	32
Чин свете тајне крштења	50
Молитка омивања	76
Молитке на пострижење косе	80
Чин светог крштења укратко: Како крстити дете кад се страхује да може умрети	86
Чин примања у Православну веру	90
Чин помазања Миром оних што приступају православној веру и присаједињују се Цркви касељенској	100

Содержаніе.

Мѣтвы въ пѣрвыи дѣнь, по внигда родити женѣ Ѡтрочѣ	9
Мѣтва, во ѣже назнаменати Ѡтрочѣ, пріемлющее ѿма во Ѡсмыи дѣнь рождѣніѣ евоегѡ	15
Мѣтвы женѣ родильницѣ, по четыредесяти днѣхъ	19
Мѣтва женѣ, ѣгда ѿзвержетъ младенца	29
Мѣтва во ѣже сотвори ти ѡглашеннаго	33
Послѣдованіе стѣгѡ крѣщеніѣ	51
Мѣтвы во ѣже ѡмыти	77
Мѣтва на постриженіе влаѡвъ	81
Мѣтва стѣхъ крѣщеній вкратцѣ, какѡ млнца крѣтити, страха ради смѣртнагѡ.	87

МолиТВЕ У ПРВИ ДАН ПОШТО ЖЕНА РОДИ ДЕТЕ

Свиштенник: Благословен Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Ђмин.

Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас.
(трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Ђмин.

Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безаконја наша; Свети, посети и исцели немощи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Ђмин.

Оче наш који си на небесима, да се свети Име Твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насušни дај нам данас; и опрости нам дџтове наше као што и ми опраштамо дџжницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од нечастикога.

Свиштенник: Јер је твоје царство и сила и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Ђмин.

Затим: Тропар дана, и Богородичан. **Или:** Помилуј нас, Господе, помилуј нас. **Онда:**

Господу се помолимо.

Молтвы в първыи дѣнь,
по внигда родити женѣ Отрочѣ.

Сщїенникъ глаголетъ: Благословѣнъ бѣзъ насъ:

И мѣ: ѡмнѣнь.

Сынъ бжє, стынъ крѣпкѣй, стынъ безсмѣртнѣй,
помилуй насъ. **Трїжды.**

Слава оцѣ, и снѣ, и стóму дхѣ, и нынѣ и
присно, и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣнь.

Престѣла трїце, помилуй насъ: гдн, ѡчисти
грѣхи насъ: влко, прости беззаконїа насъ:
стынъ, поспѣти и исцѣли немощи насъ, и мене
твоегѡ радн.

Гдн помилуй, **трїжды.**

Слава оцѣ, и снѣ, и стóму дхѣ, и нынѣ и
присно, и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣнь.

Отче насъ, иже сн на нбсѣхъ, да свѣтитса
имѡ твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє: да бѣдетъ
вóла твоѡ, ѡкѡ на нбсн и на землн. хлѣбъ
насъ насущнѣй даждь намъ днѣсь, и ѡстави
намъ долги насъ, ѡкоже и мы ѡставаемъ
должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во
искушенїе, но избави насъ ѿ лѡкаваго.

Сщїенникъ: Гдн твоє сѣтъ црѣтво:

И мѣ: ѡмнѣнь.

Гдѣ помолнмса.

Владико, Господє Свєдржителю, који исцєлуєшъ сваку болєст
и сваку немощь, Ти сам исцели и оку данашню породилу,
слѣшкнѣ твою (имє), и подигни же са постельє на коєй лежи.
Жєр, по речима пророка Давида, в безаконїа се зачєсмо, и сви
смо нечисти предъ Тобомъ. Сачувај оку и око новорожденчє што она
роди; закрили же окрїлемъ крила своєхъ од данашнєгъ дана па све
до краја њєногъ живота молитвама пречистє Богородицє и свєхъ
Свєтїхъ. Жєр си благословєнъ в вєковє вєкова. ѡмнѣнь.

Господу се помолнмо.

Владико Господє, Боже нашъ, који си роженъ од пречистє
Владичицє нашє Богородицє и Приснодѣвкє Марїє, и који си као
повороженчє в јаслама лежао, и као дєтенцє в наручїу држанъ бнѡ,
Ти сам смилує се на оку слѣшкнѣ твоє (имє), коєа же данасъ
родила око дєтє, и прости јоє грєхє њєнє вольнє и невольнє; и
сачувај же од свакогъ насиља ѡколемъ, а њєно новороженчє чувај од
свакогъ отрока, од сваке мѣкє, од сваке бѣре противникѡвє, од злїхъ
дѣховъ, и днєвнїхъ и ноћнїхъ. Породилу щити моћномъ рѣкомъ
своєомъ, и дај јоє да се брзо подигне, и очисти же од нечистотє, и
излєчи же од болока, и подари јоє и дѣши и телу здравьє и снагу, и
огради же свєтлимъ и сѣлїмъ анѣлима; и сачувај же од сваке
најєздє невидливи хъ дѣхова. Да, Господє, чувај же од болєсти и
слабости, од лѣбоморє и зависти, и од очнєгъ урока; и помилує нѣ

Влѣко гдѣи вседержителю, иицѣлааи всѣкѣи
недѣгъ, и всѣкѣю ѿзю, самъ и сѣю днесь
родившю рабѣ твою, ииакъ, иицѣли, и возстаи
ю ѿ Одра, на немже лежитъ: зане, по пророка
дѣда словеси, въ беззаконїихъ зачѣхомъ, и
иквернаи вси есмь предъ тобою. Сохранѣ сѣю и
сего младенца, егѣже роди: покрый ю подъ
крѣвомъ крила твоѣю, ѿ днѣшнаго днѣ, даже до
последнаго еѣ кончанїа, млтвами пречтыа
бѣи и всѣхъ стѣихъ: ѿкъ блгословенъ еси во
вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Гдѣ помолнма.

Влѣко гдѣи бже нашъ, родившїа ѿ пречтыа
бл҃г҃цы нашеа бѣи, и приснодѣи мрїи, и ѿкъ
млнецъ во ѿслехъ возлегїи, и ѿкъ дѣтиць
воспрїемлемь бывий: самъ и сѣю рабѣ твою, днесь
родившю сѣю Отрочѣ, помилуй, и протїи
вольнаа и невѣльнаа еѣ прегрѣшїиа, и
сохранѣ ю ѿ всѣкаго дѣвольскаго мѣчительства:
и иже неа рожденнаго младенца соблюди ѿ
всѣкаго ѿда, ѿ всѣка лютог҃ти, ѿ всѣка бѣри
сопротївнаго, ѿ дѣхѣвъ лѣкавыхъ, днѣвнѣхъ же
и ношнѣхъ. сѣю же соблюди подъ державною рѣкою
твоєю, и даждь еѣ скорое востанїе, и ѿ икверны
ѡчїстїи, и болѣзни иицѣли, и здравїе и
благомѣте дѣшїи же и тѣла дѣрѣи, и аг҃лы
свѣтлыми и сѣюшїи сѣю ѡградїи: и соблюди ѿ
всѣкаго наг҃тїа невїднѣхъ дѣхѣвъ, еѣ гдѣи, ѿ
недѣга и слабостїи, ѿ ревностїи и забл҃г҃стїи, и ѿ
ѡчѣсз прїзѣра, и помилуй ю и младенца, по
величїи млтви твоѣи, и ѡчїстїи ю ѿ тѣлесныа

и новорођенче, по великој милости скојој; и очисти је од телесне
нечистоте и различитѣх ѹнѣтрашнѣх болока што је спадајој; и
скојом брзом милостїу ѹчини да се њено смирено тело опорави, а
од ње рођено дете ѹдостѣо да се поклонїи земаљскоме храмѣ, који
си припремио за славење светога Имена Твога.

Јер Теби приличїи свака слава, част и поклоњене, Оцу и Сїну
и Светоме Дѣху, сада и ѹвек и ѹ векове векоа. Аминь.

Господу се помолнмо.

Госпѣ Бже наш, Ти који си благоволео сиѣи с неба и
родити се од Свете Богородице и Приснодѣке Марїе ради спасења
нас грешнѣх; Ти који знаш немоѣ природе лѣдске, опрости
слѣшнѣи скојој (имѣ) која се данас породила, по великој добротїи
твојој. Јер си Ти, Госпѣ, рекао: Рађајте се, и множите се, и
напѣните земаљу, и владајте њомѣ. Тога ради и ми, слѣте твоје,
молимѣ се, и охрабренїи твојим дѣтотрѣпнѣим чѣкѣмѣм, са
страхомъ вапїјемо к светомъ имену Царства твога: Погледај с неба
и види немоѣ нас осуђенѣх, и опрости слѣшнѣи твојој (имѣ) и
целомъ дому ѹ комъ се дете родило, и онима који је додирнѣше и
скима који се оудѣ налазе, као благ и чѣкѣмѣм Бог опрости;
Јер Ти јединїи имаш власт отпѣштати грѣхе, молнткама Пресвете
Богородице и свѣхъ Светнѣхъ твојнѣх. Аминь.

И отпѣст (божиѣи).

скверны, и различныхъ еи находившихъ
оутробныхъ стужений, и неведи ю екорю
многую твою во смиренномъ еѣ телѣ во
исправленіе: и неже неа рожденнаго младенца
сподобен поклонитица земномъ храмъ, ебоже
оуготобавъ еи славолюбитица имени твоемъ
стому.

Ѧкѡ подобаетъ тебѣ всѣаа слава, честь и
поклоненіе, оцѣ, и еи, и стому духу, нынѣ и
присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдѣ помолнмѣ.

Гдѣ бже нашъ, благолюбви снѣти еъ несе, и
родитица ѡ стѣа бѣы и принодѣы мѣи,
спасеніа радн насъ грѣшныхъ, вѣдн немошное
человѣческаго естества, протн рабѣ твоѣи
Ѧмкѣ, днесъ родившей, по множествѣ щедротъ
твоихъ. ты бо рекъ еи гдѣ: раститица, и
оумножитица, и исполните землю, и владѣйте
ею. Сегѡ радн и мы раби твои молнмѣ, и
держѣюще неслобнвыми твоими человеколюбѣемъ,
со страхомъ вопіемъ къ црѣви твоегѡ стому
имени: призи еъ несе и вниждь немошь насъ
всѣхъ рожденныхъ, и протн рабѣ твоѣи еи, **Ѧмкѣ**, и
всемъ домъ, въ немже родица Отрочѣ, и
прикоендѣшымъ еи, и здѣ вѣрѣтѣицымъ
всѣмъ, Ѧкѡ блгъ и члвколюбецъ блгъ протн:
Ѧкѡ единъ имѣши власть воставаити грѣхн,
млѣтвѣми пресѣа бѣы и всѣхъ стѣихъ твоихъ,
аминь.

Ѧ биваетъ ѡпѣстѣ.

Молитва коjom се знаменује дете,
Кад добије име у осми дан по рођењу

Треба знати да осмог дана по рођењу бабица доноси
нокороженче храму, и стоји пред вратима храма.

Скештеник:

Благословен Бог наш; Трисвето; Пресвета Троице; Оче наш;
Јер је твоје царство...

Затим: Тропар дана или храмовног светитеља.

Онда скештеник благосиља дете по челу, устима и прсима, и
говорн оку молитву:

Господу се помолимо.

Господе Боже наш, Теби се молимо и Тебе призивамо: нека
се светлост лица твога покаже на оком слози твој (или: окоу
слушкини твојој) (име), и нека се Крст Јединороднога Сина Твога
знаменује у срце и мисли његове (или: њене), да би избегао
таштину света и сваки зан насртај врага, а држао се заповести
твојихъ. И подај, Господе, да свето Име Твоје остане неодречно на
њему, благовремено присаједињаваном светоу Цркни твојој и
усагршаваном страшним Тајнама Христа Твога, да би, прокѣвши
живот по заповестима твојимъ и сачувавши печат неповрѣнимъ,
добно блаженство избранихъ у Царству твојемъ, благодају и
човеколюбљемъ Јединородног Сина Твога, са којимъ си благословен,
са пресветимъ и благимъ и животворнимъ Твојимъ Духомъ, сада и увекъ
и у векове векова. Аминь.

Млѣтва, во ѣже назнѣменати ѡтрочѣ,
прїемлющее ѣма
во ѡсмьѣн дѣнь рождѣнїѣ своегѡ.

Вѣдомо еѣди, ѣкѡ по рождествѣ во ѡсмьѣн дѣнь приносѣтѣя младѣнецѡ ѡ бабы кѡ храмѡ, и стоѣтъ предъ вратѣи храмѡ.

Сщїенникѡ же творѣтъ: Бл҃гословѣнѡ еѣтъ наѡшѡ: Трисѣ́боє. Пресѣ́лаѡ трѣ́це: И по Ѡ́че наѡшѡ: Ё́кѡ твоѣ ѣсть цр҃тво:

Тѣже ѡпдѣтнѣтельный тропѣрь днѣ, и ли сѣ́лѡгѡ храмѡ.

Сщїенникѡ же знѣменѡетѡ ѣгѡ челѡ, оѡстѣ и пѣрен, и глаголетѡ млѣтѡ:

Гд҃ помѡлимѡ.

Гд҃и бѣже наѡшѡ, тебѣ молимѡ, и тебѣ про́симѡ, да знѣменѡетѡ свѣтъ лицѡ твоегѡ на рабѣ твоѡмѡ сѣмѡ, [и ли: на рабѣ твоѡмѡ сѣмѡ,] и да знѣменѡетѡ кр҃тъ ѣдннорѡднагѡ сѣѡ твоегѡ въ сѣрдцѣ и въ помышлѣнїихѡ ѣгѡ, во ѣже бѣгати сѡветѣи мїра, и ѡ всѣкагѡ лѡкѡвагѡ навѣѣта вражїѡ, послѣдовати же повелѣнїѣмѡ твоимѡ. И даждѡ гд҃и не ѡречѣнѡ пребѣтнѣи ѣмени твоѡмѡ сѣ́лѡмѡ на нѣмѡ, совокѡплѣемѣмѡ во врѣмѡ бл҃гопотрѣбно сѣ́ѣи твоѡмѡ цр҃кви, и совершѣемѣмѡ сѣ́лѡшнымнѡ тѣ́йнымнѡ хр҃тѣ твоегѡ: да по зѣповѣдемѡ твоимѡ

Затим, узевши дете на руке, стаје предъ врата храма или предъ иконѡ Пресвете Богородице, и прави крсни знак, гокорѣни:

Радѡ се, благодатна Богородице Дјево, јер из Тебе заснѡ Сщ҃нце правде, Христос Бог наш, који просвѣћује оне ѡ тамнѡ. Веселн се и ти, Старче праведни, који ѡ нарѡчује прими Ослободноѡ дѡша нашихѡ који нам дарѡује васкрсење.

И бѡка отпѡст (сретењски).

Вѡла знати да, ако нокорођенче ѡслед слабости не снса веѣ изгледа да ће ѡмрети, не треба чекати (као што неки погрешно тврде) шести или осми дан и тада га крстити, него истог часа када се роди, треба га само окѡпати и одмах крстити, да не би ѡмрло непрѡскѣѣно.

Јер, чак ако се дешн да труднице побѡце дете ѡ петом месецу, ѡслед неке повреде (или и раннѣ намерно), кривци сѡ по законима и канонима одговорни као да сѡ детнѣ ѡбнѡ; ѡтолико пре треба извѣѣн тѡ одговорност да веѣ рођѣна деца не ѡмиру некрштѣна, тојѣт непрѡскѣѣна.

жнѣтельствовавъ, и сохранивъ печѣть нерѣшнѣмъ,
получи тѣ блаженство и званнѣхъ во црѣтвѣи
твоѣмъ, бѣгодѣтїю и члѣвѣколюбїемъ
ѣдинороднаго сѣа твоєго, из нѣмже бѣгословѣнъ
ѣси, из пресѣтѣмъ, и бѣгнѣмъ, и жнвотворѣцнѣмъ
твоѣмъ дхѣомъ, нынѣ и прїснѣ, и во вѣкн
вѣкѣмъ, аминѣ.

Тѣже въ рѣцѣ взѣмъ ѿтрочѣ, стои тѣ предѣ
вратѣи храма, илїи предѣ ѡбразомъ пресѣтѣа бѣи,
и творитѣ крѣтѣ ѡбразъ, глагола:

Радѣи бѣгодѣтна бѣ дѣво, и зѣ тебе во
возвѣтѣи снѣце правды хрѣтѣомъ бѣи нашѣмъ,
просвѣщѣи сѣщѣи во тѣмѣ: веселѣи и тѣи
стѣрче прѣбнѣи, прїемнѣи во ѡбзѣтѣи вѣбоднѣтелѣ
дѣшѣи нашнѣхъ, дѣрѣющаго намъ вѣкѣнѣи.

И бѣвѣетѣ ѡпѣетѣ.

Подобѣетѣ вѣдати, ѣкѣ рождѣннѣи младѣнѣцѣи ѣще
оубѣи немоществѣи не сѣетѣ, но кѣ смѣрнѣи зрѣтѣи, не
подобѣетѣ ѡждиати, [ѣкоже нѣщѣи сѣтѣ глаголютѣ.]
шестѣи илїи ѡсѣмѣи днѣ, и тѣкѣи крѣцѣи сѣтѣ: но въ
члѣвѣи вѣнѣе роднѣи, тѣкѣи ѡмытнѣи сѣтѣ, и ѣвѣи крѣстнѣи,
да не икончѣетѣи непрѣщѣнѣи.

Пѣтѣи во мѣсѣцѣи непрѣзднѣи, ѣще сѣднѣтѣи ѡ
нѣкѣи ѣзѣи младѣнѣца оубѣи, ѣкѣи оубѣи сѣтѣи по
закѣномъ и правнѣомъ повннѣи сѣтѣ: кольмѣи пѣче сѣдѣи
подобѣетѣи и зѣвѣгѣи рождѣннѣхъ, да не непрѣщѣнѣи
икончѣетѣи.

Молитва породнѣи послѣ четрдѣсет данѣ

У четрдѣсетнѣи данѣ се опѣтѣ доноси храмѣ, да се црѣквѣи,
тоѣстѣи да се почнѣи ѡводнѣи црѣкѣи. Доноси га маѣка, вѣи чнѣта и
окупана, у прнѣсѣтѣи и кѣма коѣи бѣе детѣи прнѣмнѣи на крѣштѣнѣи.
Маѣка са детѣомъ стоѣи предѣи вратнѣи храма.

Сѣштѣннѣи: Бѣгословѣи Богъ нашѣ; Трнскѣтѣи; Прѣскѣтѣи
Трѣннѣи; Очѣи нашѣ;
Зѣрѣи тѣ твоѣи царѣство...

Затнѣи: Тропарѣи данѣ, храма илн днѣкнѣи сѣштнѣтелѣи.

Слава, и сада:

Молнѣткама, Господѣи, сѣи сѣштнѣи и Богороднѣи, мнѣи тѣкоѣи
дѣи намъ и помнѣи насъ као ѣдннѣи Мнѣосрдѣи.

И пошѣтѣи породнѣи са детѣомъ прнѣклоннѣи глакѣи, сѣштѣннѣи
пранѣи надъ нѣомъ крѣсннѣи знакѣи, доднѣрѣнѣи тоѣи глакѣи, говѣорнѣи оубѣи
молнѣтѣи:

Господѣи се помѣннѣи.

Господѣи, Бѣжѣи Сѣвѣрѣжнѣтелѣи, Очѣи Господѣи нашѣи Исѣуса
Хрѣста, Тнѣи коѣи снѣ Рѣтѣи своѣомъ сѣздао сѣи прнѣродѣи словѣснѣи и
бѣсловѣснѣи, и сѣи и сѣа изъ небнѣи прнѣвѣо у бнѣи, Тѣбнѣи се молнѣи и
Тѣбѣи прнѣзнѣиво: пошѣтѣи снѣи кольмѣи своѣомъ спасао сѣи сѣштнѣнѣи тѣкоѣи

Млѣтвы женѣ родильницѣ, по четыредесятн днѣхъ

Млѣтвы женѣ родильницѣ,
по четыредесятн днѣхъ.

Въ четыредесятный же дѣнь пѣки приносѣтсѧ отроцѧ къ храмѸ, во ѣже вцерковлѣтисѧ, и сѣсть, начѧло прѣлѣти вводитисѧ въ цѣрковь. Приносѣтсѧ же млѣтерю оубже ѡчищенною и ѡмовѣнною сѡщюю, предстѡлѣшъ и хотѧщемъ прѣлѣти тѡ по крѣщеніи.

Сщѣнникъ же творѣтъ: Блѣгословѣнъ бѣгъ нашъ: Трисѣѡе. Пресѣѡа трѣце: И Оѣе нашъ: Їѧкъ твоѡ ѣсть црѣтво.

Тѧже ѡпѣстѣтельный днѣ, и ли сѣѡгѡ прилѣчѣвшѧгѡсѧ.

Слѧва, и нынѣ:

Млѣтвами, гдѣи, всѣхъ сѣѡихъ и бѣѡы, твѡй мѣръ дѧждь нашъ, и помѣлѣи насъ, ѧкъ ѣдѣиъ цѣдръ.

Приклѡнши же ѣи главѸ вкѡпѣ со млѧдѣнцемъ, творѣтъ сщѣнникъ крѣѡ знаменіе надъ нимъ, и касѧѡсѧ главы ѣгѡ, глаголетъ млѣтѸ:

ГдѸ помѡлимсѧ.

Гдѣи бѣже вседержѣтелю, Оѣе гдѣи нашегѡ иисѧ хрѣѡа, всѣ ѣстѣствѡ словѣсное же и безсловѣсное слѡбѡмъ твоимъ создѧвѣи, и всѧ ѡ не сѡщнхъ во ѣже бѣѡти приведѣи, тебѣ мѡлимсѧ, и тебѣ прѡсимъ: твоѡю вѡлею спѧсѧхъ ѣси рабѸ твѡю,

Молитва породили послѣ четрѣсет данѧ

(имѣ), очисти је од свакогѧ грѣхѧ и од сваке нечистѡте, ѣу коѡа саѡа долази скѣтоѡ цркѡи твоѡѡ, да се ѡдѡстоѡи неосѡѣено се причѣстити Сѡетим Таѡнама твоѡим.

Треѡа знѧти да, ако дѣте није жѡко ѡка се молѣтва доѡѡе чита, па свѣштѣникъ возгласъ:

Јер си блѧгъ и чѡвекоѡубѡвикъ Богъ, и Теѡи слаѡу ѡзносѡмо, Оѡу и Сѡиѡу и Сѡетѡме Дѡухѡу, саѡа и ѡвѣкъ и ѡ вѣковѣ вѣковѧ. Ѥмин.

Ѥ ако је дѣте жѡко, свѣштѣникъ дѡтѣче дѣтѣнѡу главѡу и чита дѧлѣ:

И блѧгословѣи дѣте коѡе ѡна роди, ѡзрастѣи га, освѣти, оразѡумѣи, ѡцѡлоѡѡдрѣи, ѡблагѡразѡумѣи, јер си га Ти приѡвѡ ѡ бѣѡе и поѡаѡаѡ мѡу кѡштѧствѣнѡу скѣтлѡст, да бѣи се ѡ вѣреме коѡе си Ти ѡдрѣѡно ѡдѡстоѡило и дѡухѡвѣне скѣтлѡсти и придрѡжило скѣтѡмъ стаѡѡу твѡме кроѡ Јѣдѣнѡроднѡгѡ Сѡина Твоѡгѡ, са коѡимъ си блѧгословѣен, са прѣскѣтимъ и блѧгимъ и жѡвѡтѡвѡрѣнимъ Дѡухѡмъ Твоѡимъ, саѡа и ѡвѣкъ и ѡ вѣковѣ вѣковѧ. Ѥмин.

Ѥиѡръ свѣѡма.

Глаѡе своѡе приклѡните Госѡѡѡу.

Молѣтва маѡѡи дѣтѣнѡѡу

Госѡѡе Бѡже нашъ, Ти коѡи си доѡѡаѡ рѡди спѧсеѣѡа рѡѡа ѡѡдѡскогѡ, дѡѡи и слѡѡшѡнѣи твоѡѡѡ (имѣ), и ѡдѡстоѡу је молѣтѡвѡма чѧсногѡ свѣштѣнствѧ тѡгѡ да приѣѡе скѣтоѡ саѡѡѡнѡѡ Цркѡи твоѡѡѡ и да ѡѣе ѡ храмъ слаѡе твоѡѡѡ. Изѡмиѡ ѣѣнѡу телѣсѡнѡу и дѡѡшѡвѣнѡу нечѣстѡтѡу по навѡрѡшеѡу четрѣсет данѧ, чѣнеѣи је дѡстоѡѡномъ причѣшѣѡа чѧсѡнимъ Тѡѡѡмъ и Крѡѡѡу твоѡѡѡм.

И́мѣкѣ, ѡчисти ѡ всѣкагѡ грѣхѣ, и ѡ всѣкѣи скверны, приходящюю ко стѣнѣ твоей цѣркви, да не ѡсужденно сподобитѣя причаститѣя стѣнѣхъ твоихъ твоихъ тѣннъ.

Кѣдомо едн, ѣкѡ ѣще не ѡбрѣтаетѣя въ живыхъ младенецъ, чтѣтѣя даже до зѣлѣ млтва.

Тѣже возглаголю.

Ѣкѡ блгъ и члвчколюбецъ бгъ ѣси:

Ѣще ли живъ ѣсть, чтѣи и ѣе до конца:

И ѡ неѣ рожденное ѡтрочѣ блгословѣи, возрастѣи, ѡсвѣтѣи, вразумѣи, оуцѣломудри, оудобомудрствѣи: ѣкѡ ты прнвѣлъ ѣси ѣ, и показѣлъ ѣси ѣмѣ свѣтъ члвчественный, да и оумнагѡ сподобитѣя свѣта, во времѣ ѣже ѡпредѣлѣлъ ѣси, и сопрнчтѣтѣя стѣомѣ твоемѣ стѣдѣ, ѣдннороднымъ твоимъ сѣомъ: съ нѣмже блгословѣнъ ѣси, съ пресѣтымъ, и блгнмъ, и животворѣющимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и прнсенъ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѣминъ.

Мнръ всѣмъ.

Главы вѣша гдѣи приклоните.

Млтва матерн ѡтрочѣ:

Гдѣи бже нашъ, прншедый на спсѣнѣе рѡда члвччскагѡ, прнди и на рабѣ твою, и́мѣкѣ, и сподоби ю члвчнымъ твоимъ пресвѣтерствомъ, вхѡда храма славы твоеѣ: ѡмыи ѣѣ сквернѣ тѣлеснѣю и сквернѣ душѣвнѣю во исполненѣи четыредесятн днѣи: творѣи ю достѡннѣи и причѣнѣи члвчнѣи тѣла и крове твоеѣ.

Ѣр се посвети и прослави прѣчасно и величнствено Име Твое, са Оцем и Свѣтим Духом, сада и ѡвек и ѡ вековѣ векова. Ѣмин.

Молтва друта, за дете:

Свѣштенник, правѣи крсни знак над дететом, моли се:

Господу се помолимо.

Господѣ Боже наш, који си ѡ четрдесятн дан као Нокороѣнчѣ био донет ѡ законски храм од Мариѣ, свѣте и безбрачнѣ Матрѣе твоеѣ, и био држан ѡ наричѣу правѣдногѡ Симѡна, Ти сам, свѣмоѣни Господарѣ, благослови и око детенце донесено ради показѣнѣ Теби, Творцѣу свѣхъ, и одгаји га на свако добро и Теби благоутодно дело, одгонѣи од нѣга сваку прѡтивнѣику силу знаком Крста твоегѡ, ѣр си Ти чѣвар дѣнѣе, Господѣ. Удостѡй га свѣтогѡ крштѣнѣа, да би добило ѡдео изабраника Царства твоегѡ, вѣдѣи чѣвано са нама благодаћу Свѣте и Јѣдносѣштнѣи и Неразѣлнѣе Троице. Ѣр Теби приличнѣ свака слава и благодарност и поклоњѣнѣе, са беспѡчетнимъ Твоимъ Оцем и пресвѣтимъ и благимъ и Животворнимъ Твоимъ Духом, сада и ѡвек и ѡ вековѣ векова. Ѣмин.

Мнр свѣма.

Главе своѣе приклоните Господу.

Боже Оче Свѣдржитѣлу, Ти нам преко громогласногѡ пророка Исѣиѣ предсказа окаплоњѣнѣе од Дѣвѣе Јѣдннородногѡ Сина свѡгѡ и Бога нашегѡ, који ѡ последнѣе данѣ, благовољѣемъ твоимъ и садѣствомъ Свѣтогѡ Духѡа. Ради спасѣнѣа нас ѡуди, по неизмерномъ милосрѣбу своѣмъ изволе постати детенце од нѣе, и по обнчѣају свѣтогѡ

И́акѡ ѡсѣлѣна ѡ проглаголанѣ пречестнѡе ѡ
великолѣпое ѡма твоѡе, со ѡцѣмъ ѡ стѣмъ
дхѡмъ, нынѣ ѡ прѣснѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвъ,
амѣнь.

Молтва ѣ, ѡтрочатн,
ѡгоже сѣенникъ знаменѡан молнтѣа:

Гдѣ помѡлимѣа.

Гдѣ бже нашь, въ четырьдесѣтнѣй дѣнь
младенѣцъ законномѣ храмѣ прннесеннѣй ѡ мрѣи
ненкѡсобрачнѣа ѡ стѣа твоѡа мѣре, ѡ на
ѡбѣтѡахъ прѣнагѡ сѣмѡна носимѣй, самъ вѣко
всѣильне, ѡ прнесеннаго сего младенѣа, гавѣтѣа
тебѣ всѣхъ творѣцѣ, блгословѣ ѡ на всѣкое дѣло
блгѡе, ѡ тебѣ блгословѣное возрѣтнѣ, ѡгонѡа
ѡ негѡ всѣкъю сопротивнѣю силѣ знаменѣемъ
ковбращѣнѣа крѣта твоѡгѡ. тѣ бо сѣи хранѣи
младенѣцы гдѣ: да сподѡбнѣа стѣагѡ крещѣнѣа,
полѡчнѣтъ частѣ ѡзѣранныхъ црѣтѣа твоѡгѡ,
соблюдѣемъ ѡ намѣ блгословѣтѣю стѣа ѡ
ѣднороднѣа, ѡ нераздѣльнѣа трѣцы: тебѣ бо
подѡбѣтъ всѣкаа слава, блгословѣнѣе, ѡ поклонѣнѣе
со безначальнымъ твоѡмъ ѡцѣмъ, ѡ прѣстѣмъ,
ѡ блгнѣмъ, ѡ животтворѣнѣмъ твоѡмъ дхѡмъ,
нынѣ ѡ прѣснѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Мнрѣ всѣмъ.

Главы вѣша гдѣви приклонѣте.

Бже ѡче вседержѣтелю велегласнѣйшнмъ
прѡкомъ ѡслѣемъ предвозвѣстѣивѣй намъ, сѣже ѡ
дѣвы воплощѣнѣе ѣднороднагѡ твоѡгѡ сѣа ѡ блга
нашегѡ, ѡже въ послѣднѣа днѣ блгословѣнѣемъ
твоѡмъ, ѡ содѣнѣствѣемъ стѣагѡ дхѡа, сѣенѣа радн
насъ чѡловѣкѡвъ, безмѣрнымъ блгословѣемъ ѡ

закѡна твоѡ, по накрѣшенѣу дана очнѣнѣа, прѣстаѣ да бѣде
донесѣн ѡ светѣаштѣ, наѡ же ѡн сам истиннѣи законѡдаѡац, ѡ
прѣстаѣ да бѣде држан ѡ нарѣтѣу правѣднаго снмеѡна; коѣе таѣне
прасанѣу познаѡсѡмо код горѣспѡменѣтѡг прѡрока, ѡбжѡвѣнѣу
кѡштѣма жнѡгѡ ѡтѣна, ѡ коѣу ѡ ми вернѣи блгословѣа ѡмаѡ ѡ
подражаѡамо, Тѣ сам ѡ сада, Господѣ, коѣи чѡваш дѣнѣу,
блгословѣи ѡ око дѣтенѣе, заѣдно са родѣтѣльнѣа ѡ кѡмовнѣма
нѣгоѡкѣи, ѡ ѡ погоднѡ времѣ ѡдѡстоѣ га ѡ прѣпѡрода ѡдом ѡ
дхѡмъ, ѡ прѣдрѣжѣ га тѡме свѣтомъ стѡду разумнѣх ѡѡаца, коѣе
прѣзѣваѣу ѡме Хрѣста Твоѡа. Жер сѣи Тѣ коѣи на виснѣама жнѡкѣи
ѡ на смирѣне поглѣдаш, ѡ Тебѣ слаѡу ѡзносѣмо, ѡцу ѡ снѣу ѡ
свѣтомѣ дхѡу, сада ѡ ѡвѣк ѡ ѡ вѣкове вѣѡѡа. Амѣнѣ.

(Пазн, аѡ же дѣте крѣштѣно, свѣштѣннѣк крѣшн ѡцркѡвѣнѣе; а
аѡ нѣе, тѡ радн по крѣштѣнѣу, а ѡвѣ чннѣ отпѣст).

Затѣи свѣштѣннѣк, ѡзѣвшн дѣтенѣе, правѣи ѡме крѣст прѣд
кратѣма храма, гѡѡрѣѣнѣ:

ѡцркѡвѣѣе се слѣта Бѡжѣи (ѡнѣ: слѣшѣнѣа Бѡжѣа) (ѡме), ѡ
ѡме ѡца ѡ снѣа ѡ свѣтѡга дхѡа, сада ѡ ѡвѣк ѡ ѡ вѣкове вѣѡѡа.
Амѣнѣ.

Затѣи га ѡносѣ ѡ храмъ, гѡѡрѣѣнѣ:

ѡнѣ ѡ ѡ домъ твоѡ, поклонѣнѣу се свѣтомъ храма тѡме.

не ꙗко младѣнствоваши ѡзвобѣныи, ѡ по ѡбываю
вз законѣ стѣомъ твоѣмъ, по исполненіи днѣи
ѡчищеніа, стѣнлищѣ прннесѣна претерпѣ
истинный законположникъ сынъ: ѡ на ѡбѣщаніахъ
прѣнагѡ сѣмѣна носѣтисѣ ѡзвобѣ, ѡгѡже
тѣнствѣ проображеніе вз предречѣнномъ прѣрѣцѣ,
клицѣамн оугла ꙗвленное познахомъ: ѡгѡже ѡ
мы вѣрніи подражаніе блгодѣтїю держимъ: самъ ѡ
нынѣ сохранилаи младѣнцы гдѣи, блгословнѣ
ѡтрочѣ сїе, вкѣпѣ съ родитѣли ѡ воспрїемники
ѡгѡ, ѡ сподѡбнѣ ѡ во врѣмѣ блгопотрѣбное ѡ
водѡю ѡ дхѡмъ ѡрожденіа сопрнчтнѣ ѡ стѣомъ
твоѣмъ стѣдѣ словѣсныхъ ѡбѣцъ, нарицающнхѣ
именемъ хрѣта твоѣгѡ: ꙗкѡ ты ѡси вз вышннхъ
жнвѣи, ѡ на смнрѣнныа призилаи, ѡ тебѣ
слабѣ воззылаемъ, ѡцѣ, ѡ снѣ, ѡ стѣомъ дхѣ,
нынѣ ѡ приснѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмннѣ.

[ѡ ꙗще младѣнецъ крещенъ ѡстѣ, творнѣтъ
іерѣи ѡцерковленіе, ꙗще же ннѣ, творнѣтъ сїе по
крещеніи. Млѣтвамъ же здѣ творнѣтъ ѡпѣстѣ.]

Тѣже прїемъ сѣщенникъ ѡтрочѣ, начертѣветъ
крѣтъ нмъ прѣдъ вратѣи храмѣа, глагѡла:

ѡцерковлетѣа рабѣ вѣжїи, нмѣкѣ, [ннѣ: рабѣ
вѣжїа, нмѣкѣ,] во нмѣ ѡцѣ, ѡ снѣ, ѡ стѣомъ дхѣ,
ѡмннѣ.

Тѣже ввѡднѣтъ ѡ во храмѣа, глагѡла: вннѣтѣ
вз дѡмъ твоѣи, поклоннѣтѣа ко храмѣу стѣомъ
твоѣмъ.

ѡ ꙗзвнѣ ѡ средннѣ храмѣа, говорѣннѣ:

ѡцркѣкѣуѣ се салѣта Божїи (ннѣ: салѣшкинѣа Божїа) (ннѣ), ѡ
ннѣ Оца ѡ Снна ѡ Скетѡга дхѣа, сада ѡ ꙗвѣкѣ ѡ ꙗвѣкѣ кѣкѡка.
ѡмннѣ.

Затнм говорн:

ѡ средъ цркѣкѣ пеѣѣтѣ Те.

Затнм га доносн прѣд ѡлтарскѣ дѣрн, говорѣннѣ:

ѡцркѣкѣуѣ се салѣта Божїи (ннѣ: салѣшкинѣа Божїа) (ннѣ), ѡ
ннѣ Оца ѡ Снна ѡ Скетѡга дхѣа, сада ѡ ꙗвѣкѣ ѡ ꙗвѣкѣ кѣкѡка.
ѡмннѣ.

ѡ ꙗко је дѣте мѣшко ꙗносн га ѡ скѣтн ѡлтаръ, ꙗ ꙗко је жѣнскѡ
самѡ до царскнхъ дѣрн, говорѣннѣ:

Сада ѡтпѣштѣаш ѡ мнрѣ салѣтѣу твоѣа, Господѣ, по рѣчн твоѣю
жер видѣше очн моѣе Спѣсѣнѣе твоѣе, коїи сн ѡтѡтокнѡ прѣд лнцѣм
сѣнхъ народа; Скетѡлѡст да ѡбѣсѣѣа ннѣзнаѡшнѣе, ѡ Слакѣу народа твоѣа
Израїлѣа.

Послѣ тога сѣштѣннѣкѣ ставѣла дѣтенѣе краї ѡлтарскнхъ дѣрн; ѡ
кѣм, поклоннннѣи сѣ трнпѣтѣа, ꙗзнма дѣте ѡ изѣлѣзн.

Сѣштѣннѣкѣ вршн ѡтпѣстѣ (срѣтѣнскн).

Млѣтвы женѣ родильницѣ, по четъырѣдесѣти днѣхъ

И вхѣднѣтъ посредѣ храма, глагола:
Воцерковлѣтсѣ рабъ бжїѣ, ѣмѣхъ, [нлн: раба
бжїѣ, ѣмѣхъ,] во ѣма оца, и сна, и стѣгѣ дха,
амннь.

Тѣже глаголетъ:
Посредѣ цѣркве воспѣтъ тѣ.

Тѣже вхѣднѣтъ предъ двѣрьми жѣртвенника,
глагола:

Воцерковлѣтсѣ рабъ бжїѣ, ѣмѣхъ, [нлн: раба
бжїѣ, ѣмѣхъ,] во ѣма оца, и сна, и стѣгѣ дха,
амннь.

И вхѣднѣтъ ѣ во стѣнѣ жѣртвенникъ, ѣще
вздѣтъ мужескїѣ полъ: ѣще же женскїѣ, даже до
цѣрквнхъ вратъ, глагола:

Нынѣ ѡпшѣши раба твоего вѣко, по
глаголу твоему из мнромъ: ѣкѣ видѣтѣ очи
мои спсѣнїе твое, ѣже ѣси ѡгтобалъ предъ
лицемъ всѣхъ людеѣ, свѣтъ во ѡкровѣнїе
ѣзыковъ, и слава людеѣ твоимъ ѣма.

И по снхъ полагаѣтъ ѣ при двѣрехъ
жѣртвенника, и тѣкѣ воспрїемникъ поклоннѣтѣ
трижды, взѣмлетъ ѣ, и вхѣднѣтъ.

И сцѣенникъ творнѣтъ,
ѣкѣ ѡбѣчѣн, ѡпшѣтъ.

Молитка жени кад побаци дете

Молитка жени кад побаци дете

Свѣштенникъ: Благословен Бог наш; Трискетѣ; Прескетѣ
Троице; Оче наш;
Зѣр зѣ твоѣ Царство...

Затимъ: Тропар дана и Богородичан.

Господу се помолимо.

Владико Господѣ Боже наш, Који си се родно од свѣте
Богородице и Приснодзѣе Марїѣ и у заслама као дете лежао, Ти
сам и оку слшкннѣ твоју (имѣ), која зѣ данас у гресима, колно
или неколно, упала у убнство и зачѣто у ѣој побацила, помилуј
по великој милости твојој, и опрости зѣ колна и неколна
сагрѣшѣња ѣна, и сачукај зѣ од сваке замке ѣаколѣ, и очисти зѣ
од прѣакштинѣ, исцѣли зѣ од болова, даруј зѣ зѣ, Човѣколюбче,
Здраваѣ и крепкост телу и души; заштити зѣ ѣнѣлом светлим од
сваког напада невидливихъ демона. Да, Господѣ, исцѣли зѣ од
болѣсти и слабости, и очисти зѣ од телѣснѣ нечистѣте и ослобѣди од
разноврснихъ мѣка утробѣ, и великимъ милосрѣмъ твоимъ опоракн
зѣ у смиреномъ телу ѣеномъ, и са постѣлѣ на којој лежи подигни зѣ.
Зѣр смо у гресима и безакоњима зачѣти, Господѣ, и сви смо
нечисти предъ Тобомъ, тѣ стога са страхомъ капиѣемо и гокоримо:
Погледај са неба и види немоѣ нас осѣѣенихъ, и опрости окоу
слшкннѣ твојој (имѣ), која зѣ гресима своимъ, колно или
неколно, упала у убнство и зачѣто у ѣој побацила; а и све који зѣ

Молтва женѣ,
ѡгда ѡзвѣржетъ младенца.

Творитъ сщеникъ: Благословенъ бѣхъ нашъ:
Тригубе. Престѣла трѣце: Оче нашъ:
Иакъ твоѣ сщѣство црѣтво:

И ѡпдѣтителный тропарь дне.

Таже: Гдѣ помолнмса.

Влѣко гдѣ бже нашъ, рожденъ ѡ сщѣа бщѣи,
и принодѣи мрѣи, и во ѡслеухъ ѡкъ млнецъ
возлегѣи, самъ рабъ твоѣ сщѣ днеъ сщѣ во
грѣсѣхъ, во оубѣиство впадшю болю илѣ
неболю, и зачатое въ ней ѡзвѣргшю, помнѣи
по величѣи твоѣи млти: и прости сщѣ вольнаа
и невольнаа прегрѣшѣнѣа: и сохрани ѡ всѣакагъ
дѣвольскагъ кознодѣиствѣа, и сквернѣ ѡчисти,
болѣзни ищѣли: здравѣи и благомошѣе тѣлѣ сщѣ
дшѣю сщѣ члвѣколюбче дѣрѣи, и аггломъ
свѣтлымъ сщѣ соблюди, ѡ всѣакагъ нашѣствѣа
невидимыхъ дѣмоншвѣа: сщѣ гдѣи, ѡ недѣга и
ѡслабленѣа. и ѡчисти ю ѡ тѣлесныхъ сквернѣи, и
различныхъ сщѣ нахѣдѣишихъ сщѣженѣи
оубрѣбныхъ, и ѡзведи ю многою твоѣю млтию,
во смиреннѣмъ сщѣ тѣлѣ. и возстаѣи ю ѡ одрѣ,
на немже лежитъ: ѡкъ во грѣсѣхъ родѣхомѣа, и
въ беззаконѣиныхъ, и сквернавы всѣ сщѣмы предъ
тобою гдѣи, и со страхомъ вопѣемъ и глаголемъ:
призри сщѣ нѣ се, и виждѣ немошѣ нашъ
ѡсѣжденныхъ, и прости рабѣ твоѣи сщѣи, **и мѣкъ,**

се дотичу и који се оуде налазе опрости и помнѣи, по великоу
милости твоѣю, као благ и чѣколюбѣнѣ Бог. Жер Ти једини имаш
власт опраштати грѣхе и безаконѣа, молитвама Пречисте твоје
Матере и свѣхъ Свѣтихъ.

Жер Теби приличнѣ сакаа слава, част и поклоњѣнѣе, са Оцемъ и
Свѣтимъ Духомъ, сада и ѡвѣк, и ѡ векоѣ векоѣа. Амин.

И отпѣст.

ѿщей во грѣсѣхъ, оуби́ствѣхъ впáдшей во́лею нлѣ
нево́лею, нъ въ ней зачáтоє нзвѣргшей, нъ всѣхъ
ѡбрѣтáющихисѧ нъ прикоснѡвшихисѧ ѿ́нъ, по
велѣнцѣи твоѣи мѣти, ѿ́къ блáгъ нъ
члѣвѣколю́бецъ бѣ́хъ помнѣ́ннъ нъ прости́: ѿ́къ ты
ѿ́дннъ нъ машн влáсть ѡстáвлáти грѣхъ нъ
беззакѡ́ннѧ, млтвами пречѣ́тыѧ твоѣѧ мѣ́ре, нъ
всѣхъ стѣ́хъ.

ѿ́къ подобáетъ тебѣ́ всáкъѧ глáва, чѣ́сть нъ
поклонѣ́ннѣ, со ѡ́цѣмъ нъ стѣ́ымъ дхѡмъ, нынѣ́ нъ
присно, нъ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́минь.

И́ бывáетъ ѡ́пѡстъ.

Молитва којом се постаје оглашен

Свѣштенник дрѣши појас онога што хоће да се проскети
(крсти), и раздева га и изука, и само у једној другој концији
поставља га према истоку неопасана, гологлава и необуѣна, са
рукама свѣштенним. Дѣка му (крстолико) у лице трипѣта, и
осењује га трипѣта крстним знаком на челу и прсима, па
стављајући му руку на главу, говори:

Господу се помолимо.

У Име Твоје, Господе Боже истине, и Јединородног Сина
Твог, и Свѣтог Дѣха Твог, стављам руку своју на слугу твога
(или: слугиницу твоју) (име), који се ѡдостојно да прибегне
светом Имени Твоме и да се сачува под окриљем крила твојих:
ѡда́н од њѣга ону стару прелест, и испуни га вером у Тебе, и
надом, и ѡубављу, да би схватио да си Ти једини Истинити Бог, и
Јединородни Твој Син, Господ наш Исус Христос, и Свѣти Дѣх
Твој. Дáј му да ходи у свима заповѣстима твојим и испуњује
што је Теби по колѣн, јер ако чоек то чини, биће жив у томе.
Запиши га у Книзи живота твога, присаједини га стаду наслеђа
твога, да се у њему прослави свето Име Твоје, и ѡубљеног Сина
Твог, Господа нашег Исуса Христа, и животворног Дѣха Твог.
Нека очи твоје увек гледају на њѣга милостиво, и уши твоје да
чују глас молитве његове. Обрадуј га у делима руку његових, и у
свему роду његовом, да би се исповедао Теби, обожавајући и
славѣћи Твоје велико и ѡзвншено Име, и хвало Те стално у све
дане живота свога.

Млѣтва во ѣже
сотвориѣти ѡглашеннаго.

Разрѣшаѣтъ ѿ ѿѣнникъ побѣдъ хотѣщаго
просвѣтити се, и совлачатъ и ѡрѣшатъ єго, и
поставлятъ єго къ востоку, во єдиннои ризѣ
непреподѣана, непокровѣна, и нешубѣна, имѣщаго рѣцѣ
дѣлѣ, и дѣтъ на лицѣ єго трижды, и знаменѣтъ чело
єго и ѡрѣн трижды, и налагѣтъ рѣкѣ на главо єго,
глагола:

Г҃И помолнмса.

Ѡ ѿмени твоемъ, г҃и бже истинны, и
єдинороднаго твоего сна, и ст҃аго твоего дха,
возлагаю рѣкѣ мою на раба твоего, **имѣкъ**,
сподобѣшаго пренебгнѣти ко ст҃ому ѿмени
твоему, и под' крѣвомъ кр҃илъ твоихъ
сохранити се: ѡстави ѡ негѣ вѣтхѣю оню
преlestь и исполни єго ѣже въ тѣ вѣры, и
надежди, и любве: да раздѣлетъ, **имѣкъ** ты єси
єдинъ бгъ истинный, и єдинородный твоѣ сна,
гдѣ нашъ исъ хр҃тоу, и ст҃ый твоѣ дхъ. дѣждь
ємѣ во вѣхъ заповѣдехъ твоихъ ходити, и
оугвднати тебе сохранити: **имѣкъ** аще сотвориѣтъ
ѿѣ челоуѣкъ, живѣ бдетъ въ нхъ. напиши єго
въ книзѣ жизни твоеѣ, соедини єго ст҃аго
наслѣдѣа твоего, да прослѣвитъ има твоѣ ст҃ое
въ немъ, и возлюбленнаго твоего сна, гдѣ же
нашегѣ исъ хр҃та и жнвотворѣщаго твоего дха.
да бдѣтъ очн твоѣ взирающе на негѣ мл҃тїю
вѣинѣ, и оуши твоѣ, ѣже оуслышатн гласъ
молѣнїа єго. возвесели єго въ дѣлѣхъ рѣкѣ
єго, и во вѣкомъ родѣ єго, да исповѣтѣ се
тебѣ поклонѣтѣ, и слава ѿма твоѣ великое и
вѣшнее, и восхвалятъ тѣ вѣинѣ вѣа дни жнвотѣ
твоего.

Јер Тебе певају све Силе Небеске, и твоја је слава, Оца и
Сина и Свѣтога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Запрѣћвање (Заклињање) 1.

Господу се помолнмо.

Запрѣћује ти, ѡколе, Господ који је дошао у свѣт и живео
међу људима да уништи твоје насиле и избави људе; који на
Крсту победи непријатељске силе док се сунце помрачавало и
земља се тресла, и гробови се отварали, и тела свѣтих ѡстајала;
који смрћу разори смрт и сатре онога што има државу смрти,
тојест тебе, ѡкола. Запрѣћујем ти Богом који је показао дрво
живота, и поставно Херукиме да га пламеним оружјем чувају.
Буди запрѣћен, и одступни! Јер, запрѣћујем ти Оним који је по
морѣ ишао као по суву, и који је утишао бурѣ, чнји поглед
исушује поноре, и претња растапа планине. Јер Он и сада
запрѣћује теби преко нас: уплаши се, изиђи, и одступи од
створења овог! И немој се враћати, ни ти се скривати у њелу,
ни ти га сретати или дејствовати у њелу, ни ноћу ни дану, ни у
поноћ ни у подне, већ отиди у свој тартар, све до одређеног великог
судњег Дана. Побој се Бога који седи на Херукинима и надгледа
бездани, пред којим стрепе Анђели, Арханђели, Престоли,
Господства, Начела, Власти, Силе, многооки Херукими и
шестокрили Серафими; пред којим трепти небо и земља и море, и
све што је у њима. Изиђи и одступи од запечаћеног

Гдѣ бо поубѣ всѣхъ силъ нѣбныхъ, и твоеѡ
ѿсть слава оца, и сына, и свѣтаго дха, нынѣ и
присно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Запрещеніе первое.

Гдѣ помолнмса.

Анкс: Гдѣ помнѣди.

Запрещаетъ тебѣ, діаволе, гдѣ, пришедый въ
міръ, и вселѣбыйся въ человекѣцѣхъ, да
разрушиши твое мѣстительство, и человекѣки
нѣзметъ, иже на дрѣвѣхъ сопротивныхъ силъ
побѣди, солнцѣ помѣркшѣ, и землѣ
поколебавшейся, и гробѡмъ ѡверзавшимся, и
тѣлесемъ стѣхъ востающимъ, иже разруши
смертѣю смертѣ и оупраздни державѣхъ имѡшагѡ
смертѣи, сѣсть, тебе діавола. Запрещю тебѣ
бѣгомъ показавшимъ дрѣво животѣ, и
оубѣбавшимъ херувимы, и пламенное оръжіе
ѡбращающееся стрѣчи то: запрещенъ бѣди.
Онѣмъ оубѣ тебѣ запрещю, ходившимъ ѣкъ
по свѣхъ на плещѣхъ морскѡю, и запретившимъ бѣри
вѣтрѡвъ: ѿгѡже зрѣніе свѣтѣхъ бѣзаны, и
прещеніе раставляетъ горы: тои бо и нынѣ
запрещаетъ тебѣ намѣ. оубѣи, и зѣди, и
ѡстѣпи ѡ созданиа сѣгѡ, и да не возвратиши
ниже оубѣиши въ нѣмъ, ниже да ірациши ѿгѡ
или дѣиствѣши, ни въ ноци, ни въ дни, или въ
часѣ, или въ полдни, но ѡни въ своѣмъ царствѣ,
даже до оубѣгѡбавнаго великаго днѣ бѣднаго.
оубѣи бѣ ісѣдѣшагѡ на херувимѣхъ и
принзирѡшагѡ бѣзаны, ѿгѡже трепещѣтъ аггѣли,
архаггѣли, прѣтоли, гдѣства, начѣла, властѣи, и силы,

новозавраногъ војника Христа Бога нашегъ! Јер ти претимъ Онѣмъ
који иде на крилима ветра, који чини ѡнѣлима својимъ дѣхоке, и
слѣтама својимъ огањъ који спалѣује: изиђи, и одступѣи одъ окогъ
створѣна са свомъ силомъ и анѣлима твојимъ!

Јер се прослави име Оца и Сина и Свѣтога Дѣха, сада и увѣкѣ
и ѡ вѣковѣ вѣкова. Аминь.

Запрѣжанье (закачанье) 2.

Господу се помолнмо.

Богъ Свѣти, страшни и славни ѡ скима делѣма и сили својој,
који је неодоуљникъ и нестражѣникъ, Онъ који је предѡредно теби,
ѣаколе, мѣчѣне ѡ вечнимъ мѣкама, преко насъ, неодоуљнихъ слѣгѡ
својихъ, наређује теби и свој помѡбној сили твојој, да одступѣи одъ
новозапечаѣнаго Именомъ Господа нашегъ Исуса Христа,
истинитогъ Бога нашегъ. Теби свѣзломъ, и нечѣстомъ, и прѣакомъ, и
одоуљномъ, и тѣхѣмъ дѣхѡ запрѣхѣуемъ силомъ Исуса Христа, који
има свѣ властѣ на небу и на землѣи, који је рекао гѣвѡмъ и немомъ
демонѡ: Изиђи изъ чѡкека и више не ѡлази ѡ ѣга! Одступѣи,
познај ништакѡностъ своје моћи која ни надъ скинѣма не
властѣи! Сѣти се Онога који ти је, по твојој молѣи, наредно да
ѡбѣи ѡ крѡ скинѣ. Устраши се Бога чијомъ се наредѡмъ земѣа
ѡтверди на водама, Бога који је саздао небо, и мѣромъ распорѣдно
планине и долине, и песакъ ѡчино границѡмъ морѡ, и ѡ води силою
направно тѡрѡу стазѡ; који се дѡтакѣ гѡра и онѣ се дѣме; који се

многочѣтїи херувїмїи, ѡ шестокрнлѣтїи
серафїмїи, ѿгѡже трепещѣтъ нѣо ѡ землѣ, море,
ѡ вѣдѣ, ѡ же въ нїхъ. ѡ зыдїи, ѡ ѡстѣпїи ѡ
запечатаннагѡ новозераннагѡ вѣнна хрѣта бѣ
нашегѡ, ѡнѣмъ во тебе запрещѣю, ходѣшнмъ
на крнлѣ вѣтрению, творѣшнмъ агглы евоѡ
ѡгнь палѣшъ. ѡ зыдїи, ѡ ѡстѣпїи ѡ создѣнїа егѡ
со вѣю сїлою ѡ агглы твоїи.

ѡкѡ прославленїа ѡма ѡца, ѡ сїа, ѡ сѣагѡ
ѡха, ѡнѣ ѡ прїснѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвѣ, ѡмїнѣ.

Запрещенїе второе.

Гѡ помѡлїи.

Бѣгѣ сѣїи страшний ѡ славный во вѣхъ
дѣлѣхъ ѡ крепостїи своїи, непостїжїи ѡ
нензлѣдїи сїи, тѡи предѡпредѣлѣнїи тебе,
дїаволе, вѣчныа мѡки томленїе, ѡмїи
недостѡйными егѡ рабѣ повелѣветѣ тебе, ѡ
всїи споспѣшнѣи тѡеїи сїлѣ ѡстѣпїи ѡ
новозапечатаннагѡ ѡменемъ гѡа нашегѡ ѡса
хрѣта ѡстїннагѡ бѣа нашегѡ, запрещѣю тебе
ѡвѣ вселѣвомѣ, ѡ нечїстѡмѣ, ѡ еверномѣ, ѡ
ѡмерзѣномѣ, ѡ чѡждѣмѣ дѡхѣ, сїлою ѡса хрѣта,
всѣмѣ влѣсть ѡмѡшагѡ на нѣсїи ѡ на землїи,
рѣкшагѡ глѡхѡмѣ ѡ нѣмѡмѣ дѣмѡнѡ: ѡ зыдїи ѡ
челѡвѣка, ѡ да не ктѡмѣ внїдѣшїи въ негѡ:
ѡстѣпїи, познѣи тѡю едетнѡю сїлѣ, ннѣ на
свннїахъ влѣсть ѡмѡшѡю, помѡнїи повелѣвшагѡ
тебе по тѡемѣ прошенїю во сѣадо свннѡе
вннїи. ѡвѡнѣ бѣа, егѡже повелѣнїемъ землѣ
на водѣхъ ѡтвердїсѣа, создѣвшагѡ нѣо, ѡ
постѣвльшагѡ горы сѣавнломѣ, ѡ ѡдѡлїа
мѣриломѣ, ѡ положшагѡ песѡкѡ морю предѣлѣ, ѡ
въ водѣ сѣлѣнѣи сѣезю тѡвердѡю,

заодека светлѡшїу као хѡлїном; коїи землѣ ѡкрѣшїује на
темелѣ ѡном, те се никада нѣе поколебѣти; коїи дозика водѣ
морскѣ ѡ ѡме залїка лице целѣ землѣ. Изїїи, ѡ одстѣпїи од
онога коїи се спрема за свето просѣенїе! Запрѣшїем ти
спасѡноснїи страданїем Господа нашегѡ Исѣса Христа, ѡ чѣснїи
Тѡлом ѡ Крѣлѣ ѡегоком, ѡ доласком ѡегокїи страшнїи, јер бѣ
дѡбїи ѡ нѣе закаснїти да сѣди свој землїи, ѡ бащїе тебе ѡ
помѡшїу сїлѣ тѡюј ѡ пакао огнѣни, рїнѣкшїи те ѡ тамѣ
најкраїнѣ, гѡе црк не ѡмїре ѡ оган се не гасїи.

Јер је моѡ ѡ власт Христа Бога нашегѡ, са Оцем ѡ Свѣтїи
Дѡхом, сада ѡ ѡвек ѡ ѡ вековѣ векова. ѡмїнѣ.

Запрѣнкање (Заклїнкање) 3.

Господѣ се помѡлїи.

Господѣ Сакаоте, Боже Израїлѣк, коїи исцѣлѣшїи сваку
болѣст ѡ сваку немѡѡ, погледај на слѣтѣ тѡга, ѡ испїтај ѡ
прѡнаїи, ѡ одагнај од ѡга сва делѡканѣ ѡакола; запрѣтїи
нечїстїи дѡсїма, ѡ истѣрај их, ѡ очїстїи дѣла рѣкѣ твоїи, ѡ
сїлнїи дѣстѡком своїи сѣтри Сѣтанѣ под ногѣ ѡгоке ѡскоро, ѡ
дај мѣ побѣду над ѡнїи ѡ над нечїстїи дѡсїма ѡгокїи, да бї се,
дѡбнїшїи мїлѡст од Тебе, ѡдѡстѡїно бесмртнїи ѡ небеснїи Тѡїи
твоїи, ѡ Тебї слаку ѡзнѣо, Оцѣ ѡ Сїнѣ ѡ Свѣтѡмѣ Дѡхѣ, сада ѡ
ѡвек ѡ ѡ вековѣ векова. ѡмїнѣ.

прикаѣюшагѡ горама, и дымѣща, ѡдѣваюшагѡ свѣтомъ ѡкъ ризю, простѣршагѡ нѣо ѡкъ кожѡ, покрываюшагѡ водами превыспреннаа своѡ, ѡсновашагѡ землю на ѡтверженіи сѡ, не преклонѣша во вѣкъ вѣка: призываюшагѡ вода морскю, и проливашагѡ ю на лице всеа земли, и зыди и ѡстѡпи ѡ иже ко стѡму прогвѣщенію готѡвашагѡ. Запрещаша тебѣ спсительнымъ страданіемъ гда нашегѡ ина хрѣта, и чтнмъ сгѡ тѣломъ и кровію, и пришествіемъ сгѡ страшнымъ: прїидетъ во н не законитъ, сдѣлѣи всеи земли, и тебѣ, и споспѣшндо твою силѡ ѡмѡитъ въ гееннѣ огненнѣи, предавъи во тѣмѡ кромѣшндо, и дѣже червь несъплѣмый, и огнь, недгашмый.

ѡкъ держава хрѣта бѣа нашегѡ, со оцѣмъ и стѣмъ дхѡмъ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Запрещеніе третіе.

Гдѡ помѡлимса.

Гдѡ саваѡдѡ, бже иилевѡ, и сцѣлааи всѡкѣи недѡгѡ, и всѡкѡю ѡзю, прїзѡи на раба твоегѡ, взыщи, и спитѡи, и ѡженн ѡ негѡ всеа дѣнства дѣлаваа. Запрети нечистымъ дхѡмъ, и иужени а, и ѡчисти дѣла рѡкѡ твою, и ѡстроѡ твоѡ ѡпотребивыи дѣнство, сокрѡши сатана подѡ нѡзѣ сгѡ вѡкорѣ, и дѡждѡ сѡмѡ побѣды на негѡ, и на нечистыа сгѡ дхѡи:

ѡкъ да ѡ тебѣ мнѡлѡсть полѡчинѡвъ, спѡдѡбѣтѣа безсмертныхъ твоихъ тѡннѡ, и слава тебѣ возслѣтѡ, оцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Молитва четвѣрта

Господу се помѡлимо.

Ти који јеси, бладару Господѣ, Ти си створио чѡвека по лику своему и по подобію, и даѡ си му власт вѣчногѡ живота; а затимъ када је грѣхомъ отпаѡ Ти га ниси презрѡ, него си ѡчѡвѣченіемъ Христа Твогѡ ѡстројно спасеніе света, Ти гла и ѡко створеніе твоѣ, избавивши ѡд робѡванѡ ѡколоу, прими ѡ наднебесѡ Царство твоѣ; отвори ѡчи ѡма ѡеговогѡ, да би свѣтлѡст ѡванѣла твогѡ снѡла ѡ ѡемѡ; придодај животу ѡеговомъ ѡнѣла свѣтлѡгѡ, који бѣ га избавѡати ѡд сваѡе напасти кражѣ, ѡд сѡсрета с ѡколомъ, ѡд дѡмона подневногѡ, и ѡд маштанѡа злѡхъ.

И дѡха му свѣштеннѡ ѡ уста, ѡ чѡло и ѡ прѡса, гѡворѣи:

Истерѡи из ѡна сваѡгѡ злѡгѡ и нечистѡгѡ дѡха, скрикѡногѡ и ѡгнежѣногѡ ѡ срѡцу ѡеговомъ (и то чини и гѡвори трипѡта); дѡха прѡкарѣ, дѡха злѡбе, дѡха идоѡпоклонства и сваѡкѡрѡногѡ лакомства, дѡха лѡжи и сваѡе нечистѡте, стваранѡ по наѡкорѡу ѡкола. И ѡчини га разумнимъ жагѣтомъ свѡтогѡ стада Христа твогѡ, чѡстнимъ чѡланѡмъ Цркѡе твоѣ, сасѡдомъ ѡскѣненнымъ, снѡномъ свѣтлѡсти и наследникомъ Царства твогѡ; да би, поживѣвши по заѡвѣстима твојима, и сѡчѡкавши печѡтѡ неповрѣненнымъ, и ѡчѡкавши ризѡ неѡпрѡланѡмъ, добно блаженство свѡтихъ ѡ Царствѡу твоѡмѡ.

Мѣтва четвѣрта.

ГДѸ помолнмса.

БЫИ ВЛКО ГДИ, СОТВОРИВЫИ ЧЕЛОВѢКА ПО
ѡБРАЗѸ ТВОЕМѸ И ПО ПОДОБИЮ, И ДАВЫИ ЕМУ
ВЛАСТЬ ЖИЗНИ ВѢЧНЫА, ТАКЖЕ ѡПАДША ГРЕХОМЪ
НЕ ПРЕЗРѢВЫИ, НО ѲУСТРОИВЫИ ВОЧЛѢВЧЕНІЕМЪ ХРІСТА
ТВОЕГѸ СПСЕНІЕ МИРА: САМЪ И СОЗДАНІЕ ТВОЕ ЕИЕ
ИЗБАВЛЪ ѡ РАБОТЫ ВРАЖІА, ПРИМИ ВЪ ЦРѢТВО
ТВОЕ ПРЕНЕНОЕ: ѡВЕРЗИ ЕМУ ѲЧИ МЫСЛЕННЫА, ВО
ѢЖЕ ѡЗАРАТИ ВЪ НЕМЪ ПРОСВѢЩЕНІЮ ЕМУ
ТВОЕГѸ: СОПРАЗНИ ЖИВОТЪ ЕМУ АГГЛА СВѢТЛА,
ИЗБАВЛЯЮЩА ЕМУ ѡ ВСАКАГѸ НАВѢТІА
СОПРОТНВОЛЕЖАЩАГѸ, ѡ СРѢТЕНІА ЛКАВАГѸ, ѡ
ДЕМѸНА ПОЛДЕННАГѸ, И ѡ МЕЧТАНИИ ЛКАВЫХЪ.

**И дѣтѣ спѣнникѣ на Ѳста егѸ, на челѸ, и
на прѣри, глагола:**

ИЗЖЕНИ ИЗЪ НЕГѸ ВСАКАГО ЛКАВАГО И
НЕЧИСТАГО ДУХА, СОКРЫТАГО И ГНЕЗДАЩАГОСА ВЪ
СЕРДЦѢ ЕМУ.

И глаголетѣ еиѣ **трижды.**

ДУХА ПРЕЛЕСТИ, ДУХА ЛКАВСТВА, ДУХА
ИДЛОСЛАЖЕНІА, И ВСАКАГѸ ЛИХОМСТВА, ДУХА ЛЖИ
И ВСАКИА НЕЧИСТОТЫ, ДѢИСТВДЕМЫА ПО НАДЧЕНІЮ
ДІАВОЛУ: И СОТВОРИ ЕМУ ѲВЧА СЛОВЕСНОЕ СѢАГѸ
СТАДА ХРІСТА ТВОЕГѸ, ѲДЪЗ ЧЕСТЕНЪ ЦРКВЕ ТВОЕА,
СЫНА И НАСЛѢДНИКА ЦРѢТВИА ТВОЕГѸ: ДА ПО
ЗАПОВѢДЕМЪ ТВОИМЪ ЖИТЕЛЬСТВОВАВЪ, И
СОХРАНИВЪ ПЕЧАТЬ НЕДЪШНІМЪ, И СОБЛЮДЪ РИЗЪ
НЕСКВЕРНЪЮ, ПОЛУЧИТИ БЛЖЕНСТВА СѢБЫХЪ ВО
ЦРѢТВИИ ТВОЕМЪ.

Гласно: Благодаѣу и милосрѣем и човеколюбьем
Единородног Сына Твог, са којим си благословен, са пресветим и
благим и жикоткорним Твожим Духом, сада и увек и у векове
векова. Амин.

**И крштаканог, који је вос и разденѣт, свештеник окрѣе
западу са рукама уздигнутим, и говори:**

Одричеш ли се Сатане, и свих дела његових, и свих анѣла
његових, и сваког служења њему, и све гордости његове?

**И одговара оглашени, или кум његов (ако је крштакани
дете), и каже:**

Одричем се.

Свештеник:

Одричеш ли се Сатане, и свих дела његових, и свих анѣла
његових, и сваког служења њему, и све гордости његове?

**И одговара оглашени, или кум његов (ако је крштакани
дете), и каже:**

Одричем се.

Свештеник:

Одричеш ли се Сатане, и свих дела његових, и свих анѣла
његових, и сваког служења њему, и све гордости његове?

**И одговара оглашени, или кум његов (ако је крштакани
дете), и каже:**

Одричем се.

Онда свештеник пита крштаканог:

Јеси ли се одрекао Сатане?

Возгласіно:

Благодатію и щедротами, и члвѣколюбіемъ
єдинороднаго сѣна твоего, из нѣмже блгословѣнъ
єси из пресѣтымъ, и блгнмъ, и животворящимъ
твоимъ дхомъ, нынѣ и прісно, и во вѣки
вѣковъ, аминь.

**И совлеченъ и ѡрѣшенъ крещаемомъ,
ѡбращаетъ єго єщенникъ на западъ, горѣ рѣцѣ
имѣща, и глаголетъ:**

**Ѧрицаеш ли єа сатаны, и вѣхъ дѣлъ єго,
и вѣхъ аггелъ єго, и вєгѡ сдженїа єго, и
вєа гордынн єго;**

**И ѡвѣщаетъ ўглашенный, или воспрїемникъ
єго, яще єсть крещаемый варваръ, или ѡтроцъ,
и глаголетъ:**

Ѧрицаюєа.

Паки єщенникъ глаголетъ второє:

**Ѧрицаеш ли єа сатаны, и вѣхъ дѣлъ єго,
и вѣхъ аггелъ єго, и вєгѡ сдженїа єго, и
вєа гордынн єго;**

И ѡвѣщаетъ: Ѧрицаюєа.

Паки глаголетъ єщенникъ третїе:

**Ѧрицаеш ли єа сатаны, и вѣхъ дѣлъ єго,
и вѣхъ аггелъ єго, и вєгѡ сдженїа єго, и
вєа гордынн єго;**

И ѡвѣщаетъ: Ѧрицаюєа.

**Вопрошаетъ паки єщенникъ крещаемаго:
Ѧреклає ли єси сатаны;**

И одгочара оглашени, или кум његок:

Одрєкао сам се.

Онда свєштеник пита кршгаваног:

Єси ли се одрєкао сатане?

И одгочара оглашени, или кум његок:

Одрєкао сам се.

Онда свєштеник пита кршгаваног:

Єси ли се одрєкао сатане?

И одгочара оглашени, или кум његок:

Одрєкао сам се.

Свєштеник:

И дѹни и пѣчѹни на њєа.

**И пошто то ѹчини, свєштеник га окрєѣ истоку єа
рукѡма спѹштеним, и говори му:**

Єдїнѹєи ли се єа Христом?

И одгочара оглашени, или кум:

Єдїнѹєм се.

Свєштеник:

Єдїнѹєи ли се єа Христом?

И одгочара оглашени, или кум:

Єдїнѹєм се.

Свєштеник:

Єдїнѹєи ли се єа Христом?

И одгочара оглашени, или кум:

Єдїнѹєм се.

И ѡвѣщаетъ ѡглашенныи, и ли
воспріемникъ ѡдъ: **Ѣрекѡхъ.**

Пакн вопрошаетъ цїенникъ:

Ѣрекаса ли єси сатаны;

И ѡвѣщаетъ: **Ѣрекѡхъ.**

Пакн вопрошаетъ цїенникъ третїе:

Ѣрекаса ли єси сатаны;

И ѡвѣщаетъ: **Ѣрекѡхъ.**

Таже глаголетъ цїенникъ:

И дѡни, и плѡни на него̀.

И сїе сотворшѡ, ѡбращаетъ ѡдъ цїенникъ
къ востѡкѡ, долаѡ рѡцѡ и мѡца, и
глаголетъ ѡмѡ цїенникъ:

Сочетаваеш ли са хрѣтѡ;

И ѡвѣщаетъ ѡглашенныи, и ли
воспріемникъ, глагола:

Сочетаваюса.

Пакн цїенникъ глаголетъ вторѡе:

Сочетаваеш ли са хрѣтѡ;

Ѣвѣщаетъ вторѡе: Сочетаваюса.

Пакн цїенникъ глаголетъ третїе:

Сочетаваеш ли са хрѣтѡ;

Ѣвѣщаетъ третїе: Сочетаваюса.

Таже пакн глаголетъ ѡмѡ цїенникъ:

Сочетала ли єси хрѣтѡ;

И ѡвѣщаетъ: **Сочетала.**

Опет му говори свештеник:

Јеси ли се сјединно са Христом?

И одговара: Сјединно сам се.

И опет говори:

И верујеш ли у Ньга?

И одговара:

Верујем у Ньга као Цара и Бога.

И говори (крштавани или кум) Исповеданье вере:

Верујем у једнога Бога, Оца, Свѣдржитеља, Творца неба и
земље и свега видљивога и невидљивога. И у једнога Господа Исуса
Христа, Сина Божјег, Јединородног, рођеног од Оца пре свих
векова, Свѣтлост од Свѣтлости, Бога истинитог од Бога истинитог,
рођеног не створеног, једносущног Оцу, кроз Кога је све постало;
Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и
оваплотни се од Духа Свѣтога и Марије Дјеве и постао човек; Који
је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и погребен; И
Који је васкрсао у трећи дан као што је писано; И Који се узнео
на небеса и седи с десне стране Оца; И Који ће опет доћи са славом
да суди живима и мртвима, и Ньеговом Царству неће бити краја.

И у Духа Свѣтога, Господа, Животворнога, Који од Оца
исходи, Који се заједно са Оцем и Сином обожава и слави, Који је
говорно кроз пророке.

У једну, свѣту, саборну и апостолску Цркву.

Исповедам једно крштење за отпуштење грехѡ.

Чекам васкрсење мртвих.

И живот будућега века. Амин.

И пакѣ глаголетъ:
И вѣрѣши ли ѿмъ;
И глаголетъ:
 Вѣрѣю ѿмъ, ѿкъ црѣю и бгѣ.

И глаголетъ:

Вѣрѣю во єдинаго бга оца вседержителя,
 творца небъ и земли, виднымъ же всѣмъ и
 невиднымъ. И во єдинаго гда ииса хрѣта сѣа
 бжѣа, єдинороднаго иже ѡ оца рожденнаго
 прѣжде всѣхъ вѣкѣ. свѣта ѡ свѣта, бга истинна
 ѡ бга истинна, рожденна, не сотворенна,
 єдиносушна оца, иже всѣ быша. Насъ ради
 человекѣхъ, и нашего ради спсєнїа шедшаго съ
 небъ, и воплотившаго ѡ дха сѣа и мрїи дѣы,
 и вочлѣвчшаго: распятаго же за ны при
 кончїи стѣмъ пїлатѣ, и страдавша и погребенна;
 и воскресшаго въ третїи денъ по писанїемъ: и
 возшедшаго на небѣа и сѣдѣща ѡ деснѣю оца: и
 пакѣ грядущаго со славою судити живымъ и
 мертвымъ, єгоже црѣвию не бдетъ конца. и
 въ дха сѣаго, гда, животворящаго, иже ѡ оца
 исходящаго, иже со оцемъ и сномъ спокланѣема
 и славнома глаголашаго пррѣкн. во єдинѣ сѣю
 соборнѣю и апльскѣю црковѣ. Исповѣдѣю єдино
 крещенїе, въ ѡставленїе грѣхѣвъ. Члю воскресенїа
 мертвыхъ: и жнзни бдущаго вѣка. ѿминь.

И када изговори свѣти Симкол вере, говори му опет:

Јеси ли се сјединно са Христом?

И одговара: Сјединно сам се.

И опет говори: И верујеш ли у њега?

И одговара: Верујем у њега као Цара и Бога.

(Затим опет говори по дрѣти пут цео Симкол вере, и тако
 исто бика и трећи пут).

И на крају говори му свештеник:

И покони се њему.

И он се поклања говорећи:

Покланѣам се Оцу и Сину и Светоме Духу, Троици
 Једносущној и Нераздельној.

Онда свештеник говори:

Благословен Бог који хоће да се сви људи спасу и добу у
 познање истине, сада и увек и у векове векова. ѿмин.

Затим говори оку молитку:

Господу се помолимо.

Владару Господе Боже наш, призови слугу твога (име) у
 твоје свето Просвєщенїе и удостој га ове велике благодати светог
 Крштења твог; ослободи га ветхости, и обнови га на живот вечни,
 и испуни га силом Светога Духа Твога, ради сјединѣња са
 Христом Твојим, да не буде кнемо чедо тела, него чедо Царства
 твога. Благоколењем и благодаћу Јединородног Сина Твог, са
 којим си благословен, са пресветим и благим и животворним
 Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. ѿмин.

И ѣгда исполнитъ стѣи ѡмволаз и глаголетъ пакн кз немѡ:

Сочетала ли еси хрѣтѡ;

И ѡвѣщаетъ: **Сочетала**хсѡ.

И пакн глаголетъ:

И вѣрѡеши ли емѡ;

И глаголетъ:

Вѣрѡю емѡ, ѡакѡ црѣю и бгѡ.

(Затим опет говори по дрѣти пут цео символа вере, и тако исто бика и трѣи пут).

И глаголетъ **сцѣенникъ**:

И поклонѣа емѡ.

И поклонѣетсѡ, **глагола**: **Покланѣетсѡ** оцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, трѣцѣ еднносѡщнѣи и нераздѣльнѣи.

Тѡже глаголетъ **сцѣенникъ**:

Блгословѣнъ бгѡ, вѣѣмъ человекѡмъ хотѣи испитѣа, и въ познѣнїе истинны прїити, нынѣ и прїиснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Тѡже глаголетъ **млѣтѡ** стѡ:

Гдѡ помолнѣа.

Вѡко гдѣи бже нашѡ, призовѣ раба твоегѡ, **имѡ**, ко стѡмѡ твоемѡ провѣщѣнїю, и сподѡби егѡ великїа сеѡ блгодѣти, стѡгѡ твоегѡ крѣенїѡ: ѡрѣши егѡ вѣтхѡстѣ, и ѡновѣ егѡ въ жнвѡтѣ вѣчныи, и исполни егѡ стѡгѡ твоегѡ дхѡ силы, въ соединѣнїе хрѣта твоегѡ, да не ктомѡ чѡдо тѣла бѡдетъ, но чѡдо твоегѡ црѣтѣа, блгоболѣнїемъ и блгодѣтїю едннорѡднагѡ твоегѡ снѡ: съ нѣмже блгословѣнъ еси со прѣстѣмъ, и блгїмъ, и жнвотворѣнїемъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и прїиснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чин свѣте тајне крштења

Улази свѣштеник и облачи бѡлу свѣштеничкѡ одеждѡ, и нарукѣнцѣ; и пошто се упале све свѣѣ, узима каднѡницѡ, одлази крѣтнѡници, кади наоколо и, предавши каднѡницѡ, клања се.

Онѡ ѡакѡ говори:

Благослови, владико!

Свѣштеник гласно:

Благословѣно Царѣтво Оца и Сина и Свѣтого дхѡ, сада и ѡвек и ѡ вековѣ векова.

Нарѡ: Аминь.

ѡакѡ говори **зектениѡ**:

У миру Господѡ се помолнѡ.

Нарѡ: Господѣ помилѡтѡ.

За вишнѣи мир и спасѣнѣ дѡша нашихъ, Господѡ се помолнѡ.

Нарѡ: Господѣ помилѡтѡ.

За мир свега свѣта, за непоколебѣнкѡст свѣтихъ Божїихъ Црѡкава, и сѡединѣнѣ свѡтѡ, Господѡ се помолнѡ.

Нарѡ: Господѣ помилѡтѡ.

За оваѡ свѣти храм, и за оне коѡи са верѡм, по божнѡшћѡ и страхѡм Божїимъ улазе ѡ ѣга, Господѡ се помолнѡ.

(**ѡко се крштење врши ѡ дому, онѡ место ове молбе реѣи око**: За оваѡ часнѣ дом, и за оне коѡи са верѡм, побожношћѡ и страхѡм Божїимъ живе ѡ ѣмѡ, Господѡ се помолнѡ).

Нарѡ: Господѣ помилѡтѡ.

Послѣдованіе сѣгѡ крѣченіа.

Вхѡднтѣ сѣенникѣ, и ѡблачѣтсѣ въ сѣенническѡю ѡдѣждѣ бѣлѡю, и нарѣкавницы: и вѣнчѣемъ въ сѣмъ свѣщамъ, въ зѣмъ кадильницѣ, ѡхѡднтѣ къ крѣпелн, и каднтѣ ѡкрестѣ, и ѡдѣвъ кадильницѣ, поклонѣтсѣ.

Тѣже глаголетѣ дѣаконѣ:

Блгословн владыко:

Сѣенникѣ же возгласиш:

Блгословѣно црѣтво ѡца, и сѣна, и сѣгѡ дха нынѣ и прѣшѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Дѣаконѣ: ѡминь.

Дѣаконѣ же ѡбѣ глаголетѣ сѣктенію:

Мирѡмъ гдѣ помѡлимсѣ.

Дѣаконѣ: Гдѣ помнѡдн.

Ѡ свѣшнѣмъ мирѣ, и спасѣнн дшѡ на шнхѣ, гдѣ помѡлимсѣ.

Дѣаконѣ: Гдѣ помнѡдн.

Ѡ мирѣ всегѡ мира, блгостоѡнн сѣбѣхѣ бжѣнхѣ црѣквей, и соединѣнн вѣсѣхѣ, гдѣ помѡлимсѣ.

Дѣаконѣ: Гдѣ помнѡдн.

Ѡ сѣбѣмъ храмѣ сѣмъ, и сѣ вѣрою, блгоговѣннѣмъ и сѣтрахомъ бжѣнмъ вхѡдѡщнхѣ вѡнь, гдѣ помѡлимсѣ.

Дѣаконѣ: Гдѣ помнѡдн.

За преосвѣщенѡг епископа нашег (имѣ), за часно презвитерство, и Христѣ ѣконство, за сѣк клнр и вѣрнн народ, Господѣ се помолнмо.

Нарѡд: Господѣ помнѡдн.

За сѣк благочестннѣ и православнѣ хрѣшѣнѣ, Господѣ се помолнмо.

Нарѡд: Господѣ помнѡдн.

Да сѣ освѣтн вода ѡка снлом, и дѣством, и снласком свѣтога дха, Господѣ се помолнмо.

Нарѡд: Господѣ помнѡдн.

Да јѡј сѣ пошлѣ блгодѡт нскѣпльнѣа, блгослов Јордана, Господѣ се помолнмо.

Нарѡд: Господѣ помнѡдн.

Да снѣ на водѣ ѡвѣ очнстнлчѣко дѣство Надсѣштѡственѣ Трѡннѣ, Господѣ се помолнмо.

Нарѡд: Господѣ помнѡдн.

Да сѣ проскрѣтнмо свѣтлѡшѣ познанѣа и побѡжнстн, снласком свѣтога дха, Господѣ се помолнмо.

Нарѡд: Господѣ помнѡдн.

Да бѣде вода ѡка на ѡдгнанѣ сѣаког напаѡа внѡвнхѣ и некнѡвнхѣ нпрнѣятѣлѣа, Господѣ се помолнмо.

Нарѡд: Господѣ помнѡдн.

Да крѣштѡкѡнн и ѡј бѣде дѡстојѡн нпрѡлазног Цѡрѣтѣа, Господѣ се помолнмо.

Нарѡд: Господѣ помнѡдн.

Ѡ великомъ господнѣ и Ѡцѣ нашемъ,
святѣишемъ патриархѣ ѿмкъ, честнѣмъ
пресвѣтерствѣ, во хртѣ діаконствѣ, Ѡ всемъ
притѣ и людемъ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣи.

Ѡ богохранимѣи странѣ нашей, властѣхъ и
вѣнствѣ сѣ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣи.

Ѡ сѣ же Ѡсвятитнса водѣ сѣи, силю и
дѣиствомъ, и наитїемъ сѣгво дха, гдѣ
помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣи.

Ѡ сѣ же низпослатнса сѣи блгодѣти избавленїа,
благословенїю іордановѣ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣи.

Ѡ сѣ же прїити на водѣ сїю чистїтельномъ
предшественнѣи трѣцы дѣиствѣ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣи.

Ѡ сѣ же просвѣтитнса намъ просвѣщенїемъ
разума и блгочестїа, наитїемъ сѣгво дха, гдѣ
помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣи.

Ѡ сѣ же показатнса сѣи ѡгнѣио всѣкагво навѣта
вїднмыхъ и невїднмыхъ врагѣвъ, гдѣ
помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣи.

Ѡ сѣ же достѣио быти нетлѣннагво црѣтвїа въ
ней крещѣемомъ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣи.

За овога који сада приступа светом Просвѣнїю, и за спасенїе
негого, Господу се помолнмо.

Народ: Господѣ помнѣи.

Да се он покаже син светлости и наследникъ вѣчнихъ добра, Господу
се помолнмо.

Народ: Господѣ помнѣи.

Да он постане сачесникъ и заједничаръ смрти и васкрсенїа Христа
Бога нашегъ, Господу се помолнмо.

Народ: Господѣ помнѣи.

Да он сачува одећу Крѣченїа и залогъ дха неупрѣлнимъ и
беспрекормимъ, за страшнїи данъ Христа Бога нашегъ, Господу се
помолнмо.

Народ: Господѣ помнѣи.

Да му вода ова буде бања понокногъ роженїа, на отпущенїе
грѣхова, и одећа непролазности, Господу се помолнмо.

Народ: Господѣ помнѣи.

Да Господъ Богъ услїши гласъ моленїа нашегъ, Господу се помолнмо.

Народ: Господѣ помнѣи.

Да се и онъ и ми избавимо одъ сваке неколѣ, гнѣва, опасности и
нужде, Господу се помолнмо.

Народ: Господѣ помнѣи.

Заштити, спаси, помнѣи, и сачувај насъ, Боже, благодаћу
твою.

Народ: Господѣ помнѣи.

Поменувши прескету, пречисту, преблагословену, славу
владїицу нашу Богородицу и Приснодѣву Марию са свима
свѣтима, сами себе и једни друге и сакъ животъ свој Христу Богу
предѣмо.

Народ: Тебѣ, Господѣ.

Ѡ ѣже нынѣ приходящемъ ко свѣтлѣ
просвѣщенію, и ѡ спсѣніи егѡ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣди.

Ѡ ѣже показати е мѣ сынѣ свѣта, и
наслѣдникѣ вѣчныхъ благовъ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣди.

Ѡ ѣже быти е мѣ рабленѣ и причастникѣ смѣртнѣ
и воскреснѣ хртѣ егѡ нашегѡ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣди.

Ѡ ѣже сохранити е мѣ одѣждѣ крѣщеніа, и
ѡбрѣченіе дѣхѣ нескѣбно и непорочно, въ дѣнь
страшный хртѣ егѡ нашегѡ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣди.

Ѡ ѣже быти е мѣ водѣ сѣй банею пакнбытѣ,
ѡбтавленію грѣхѡвъ и одѣждѣ нечлѣвнѣ, гдѣ
помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣди.

Ѡ ѣже ѡслабшати гдѣ егѡ глагѣ моленіа
нашегѡ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣди.

Ѡ ѣже и забвѣти е мѣже и намъ ѡ всѣхѣ
исѡрбѣ, гнѣбѣ и нѣждѣ, гдѣ помолнмса.

Дѣкз: Гдѣ помнѣди.

Застѣпнѣ, спсѣнѣ, помнѣди и сохрани нагѣ, бѣже,
твоѣю блгодѣтїю.

Дѣкз: Гдѣ помнѣди.

Пресѣдѣю, пречѣдѣю, преблгословеннѣю, славною
влчѣ нашо бѣдѣ, и принодѣ мрїю, со всѣми
сѣтѣми помандѣше, самн себѣ, и дрѣгѣ дрѣга, и
вѣсь жнѡбѣтѣ нашо хртѣ егѡ преддѣмъ.

Дѣкз: Тебѣ гдѣ.

Док ѣкон то говори, свѣштеник чита ѣ себѣ молитѣ ѡѣ
тихо:

Жалостники и милостники Боже, Ти испитѣуѣш срца и ѣтробѣ,
и Ти једини знаш тајне лѣдскѣ, јер нема стѣари необѣавѣне пред
Тобом, него је ске наго и отѣриѣно пред очима твојимъ; Ти знаш
ске шѣта је ѣ мени, и немој се згадити на мене, ниѣи лице твоје
одѣратити од мене, вѣѣ не ѣзми ѣ ѡбзир грѣхе моје ѣ часѣ ѡком Ти
који не ѣзимаш ѣ ѡбзир грѣхе лѣди када се бајѣ, и ѡперн мојѣ
нечистѡтѣ телеснѣ и прѣвѣштнѣ дѣшекнѣ, и скега ме ѡскети
сѣсакрѣшеном силом твојом невидѣнком и десницом дѣховном, да
не биѣ, проповѣдајѣи слѡбѡду дрѣгимѣ и дајѣи је кером спојеном
са неискѣзаним твојим човеколѣбѣем, сам, као слѣта грѣха, бнѡ
неприѣладан. Ѡ, Господарѣ, једини благи и човеколѣбни, нека се
не кратиѣ понижен и посрамѣен, него ми пошлѣи силу са кисине
и ѣкрепи ме за крѣшење ѡке твоје Тајне, велике и наднебесне, и
ѡблѣчи Христа Тѡгѣ ѣ ѡкомѣ који ѣе се поново родити, преко моје
нишѣтавности, и назидѣј га на темѣлѣ Апѡстола и Пророка твојихъ,
и немој га ѡдѣачити, вѣѣ га као садницѣ засади ѣ твојѡј свѣтој
саборној и апѡстѡлској Црѣкви, и немој га ѡтѣда истрѣгнѣти, да би
и он, напредѣјѣи ѣ побожности, славно свѣскрѣто Име Твоје, Ѡца и
Сина и Сѣктога Дѣха, сада и ѣвѣк и вѣкоѣ вѣкоѣ. Ѥмин.

Треба знати да свѣштеник ѡѣде не говори гласно возглас,
него и Ѥмин ѣ себѣ изѡвѣара. Затим, пошто ѣкон заврѣши
јѣктенијѣ, говори громко ѡѣ молитѣ:

И діаконъ глаголющъ сїѡ, сщ҃енникъ глаголетъ
вз себѣ мѣтвѣ сїѡ, таиннѡ:

Бл҃гоудтрѡбный и мѣтвѣный бже, иставзѡай
сердца и оутрѡбы, и тѣннаа человекѣсклаа
вѣдый єдинъ, не бо єсть вещь невлѣнна предъ
тобою, но вѣдѡ нага и ѡбнажѣнна предъ очима
твоима: вѣдый ѡже ѡ мнѣ, да не ѡмерзѣши
мѡ, ннже лица твоегѡ ѡвратиши ѡ мене: но
презри моѡ прегрѣшѣнїа вз чл҃вкѣ сѣи, презри аи
человекѡвъ грѣхѣи вз покаанїе, и ѡмыи моѡ
сквернѡ тѣлеснѡю и сквернѡ дш҃евнѡю, и всегѡ
мѡ ѡсвѣти всесовершенною сїлою твоею
невиднѡю, и десницею дш҃овною: да не свободѣ
ннымы възвѣщаи, и сїѡ подавѣи вѣрою
совершенною, твоегѡ неизречѣннагѡ чл҃вкѡлюбїа
самъ, ѡкѡ рабѣ грѣхѡ, неискѣсенъ бѡдѡ. Ни, вѣко,
єдине бл҃гїи и чл҃вкѡлюбїивыи, да не возвращѣса
смирѣнъ: но низпосли мнѣ сїлѡ изъ вышнѡты, и
оукрѣпи мѡ кѡ службѣ предлежащагѡ твоегѡ
таинства, великагѡ и пренебѣснагѡ: и вѡобрази
хр҃та твоегѡ вз хотѣшемъ пакн роди҃тисѡ,
монимъ ѡкланствомъ: и назидѡи єгѡ на
ѡснованїи апѡлѡ и прѡрѡкѡ твоихъ, и да не
низложїши: но насади єгѡ насаждѣнїе истинны во
сщ҃енїи твоеи соборнѣи и апѡлѡстѣи цр҃кви, и да не
востѡргнешн: ѡкѡ да предспѣвающѡ ємѡ во
бл҃гочестїи, славитиѡ и тѣмъ всегѡе имѡ твоє,
ѡца, и сїа, и свѣгѡ дш҃а, нынѣ и прїснѡ, и во
вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Подоблетъ вѣдати, ѡкѡ не возгласлетъ, но
аминь вз себѣ глаголетъ. Таже глаголетъ мѣтвѣ
сїѡ велегласнѡ:

Велики си, Господе, и чудесна сѡ дела твоја, и никаква реч
није ѡ стању да опека чѡдеса твоја (трипѣт).

Народъ: Аминь.

Јер си Ти коломъ својомъ привѡе све изъ небиѡа ѡ биѡе; својомъ
моѡи одржакаш тварь, и својимъ промисломъ ѡправкаш светомъ; Ти
си одъ четири стїхїе сачиннѡ творекнѡ, са четири доба венчае си
годишнѡи крѣт; предъ Тобѡмъ дршѣу све Чл҃вкѣ Сїае; Тебѣ пека сѡнце;
Тебѣ слаки мѡсецъ; Теби сѡ присѡтне звезде; Тебѣ слѡша скетлѡст;
одъ Тебѣ трипѣ бездани; Теби слѡже извори; Ти си распрѡстро небо
као кожѡ; Ти си ѡкрѣсти земљѡ на водама; Ти си ограднѡ морѡ
пескомъ; Ти си раздѡи вѡздухъ за дисанѡе; Теби слѡжбују аиѡелске
Сїае; Теби се кланѡју хорѡки ариѡанѡела, многооки Херѡкнми и
шестѡкриан Гѡрафнми, стојеѡи ѡнаоколо и летеѡи, покривају се
страхомъ одъ непристѡпне слаке твоеје. Ти, дакле, Богъ бѡдѡуѡи
Безграничнн, и Бѡспѡчетнн, и Неизрѡеки, доѡе на земљѡ ѡзекнши
ѡблицѡе слѡте, и постаде чѡвекъ као и дрѡти лѡди; Јер, зѡбогъ
самилѡсти милѡсрѡа свога, Господарѡ, нисн могаѡ гледати гдѡ
ѡако мѡчн лѡдскн родъ, кеѡ си дошаѡ, и спасаѡ си насъ. Испѡведамо
благѡдат, проповѡедамо милѡст, не тајннѡ добрѡчинства. Ти си родъ
лѡдскн ослобѡдно; Ти си роѡеѡемъ својимъ освѡтнѡ ѡтробѡу дѡеке;
ска тварь велика Тебѣ који си намъ се ѡакнѡ. Јер си се Ти, Бѡже
нашъ, на земљѡи ѡакнѡ, и са лѡднма пожнѡе. Ти си Јѡрданскѡу
кодѡу освѡтнѡ послѡкнши сѡ неба Сѡветѡга Дѡухѡ Твогѡ, и размрѡскаѡ си
глаке змиѡа које сѡ се тамѡ гнезднле.

Вѣлїи єси гдн, и чѣдна дѣла твоѡ, и ни єдино же слово доволно бѣдетъ къ пѣнію чюдесъ твоихъ. **Трижды.**

Анкъ: Аминь.

Ты бо хотѣнемъ ѡ не сѣхнхъ бо єже быти приведей всѣхъ ескаа, твоєю державою содержиши тварь, и твоимъ промысломъ створиши миръ: ты ѡ четырёхъ стѣи тварь сочини въи, четыри времени крѡгъ лѣта вѣнчалъ єси. Тебѣ трепещутъ оумныя всѣ силы, тебѣ поетъ солнце, тебѣ славятъ лѣна, тебѣ присутствуютъ свѣзды, тебѣ слышатъ свѣтъ, тебѣ трепещутъ бѣзаны, тебѣ рабѡтаютъ истѡчницы. Ты простѣралъ єси небо ѡкѡ кождъ: ты оутвердилъ єси зѣмлю на водахъ: ты оградилъ єси море перкомъ: ты ко ѡдѣханіемъ воздѡхъ пролілъ єси. Англьскїа силы тебѣ сдѣжатъ: архангльскїи лицы тебѣ кланяютсѡ: многоочитїи херувїи, и шестокрнлїи серафїи окрестъ стоѡще, и ѡблетѡюще, страхомъ неприступныя славы твоѡ покрываютсѡ. Ты бо бѣ съи нешписанный, безначальный же и неизглаголанный, пришелъ єси на зѣмлю, зракъ раба прїимъ, въ подобїи члвчестѣмъ бывъ: не бо терпѣлъ єси вѣко, мїрдїа радн мѣти твоѡ, зрѣти ѡ дѣвола мучима рода члвчча, но пришелъ єси и спѡлелъ єси насъ. Исповѣдемъ блгодѣть, проповѣдемъ мѣть, не танимъ блгодѣанїа: єстество нашегѡ роды свободилъ єси, дѣственнѡ ѡстїлъ єси оутробѡ ржтѡбѡмъ твоимъ. всѣ тварь воипѣваетъ тѡ ѡвльшагоє: ты бо бѣ нашъ на земли ѡвнлелъ єси, и сѣ члвчкн пожилъ єси. Ты іорданскїа стрдїи ѡстїлъ єси, сѣ нѣсе ннзславыи стѣго твоегѡ дѣа, и главы тѡмѡ гнѣздѡщнхсѡ сокрѡшилъ єси смїєвъ.

Стога Ти Сам, чловекомѡбикн Царѣ, доби и сада, слааскомъ Светога Дѡха Твога, и освѣти воду оку **(трипѣт).**

Нарѡд: Аминь.

И даъ жоу благодат искупльєна, благословъ Јордана; чинни је изворомъ нетрѡлежности, даромъ освѣщєна, отпѣштаньємъ грѣока, исцельєемъ недѣта, погнбнѡмъ демона, неприступачномъ неприжатєскимъ силами, испѣньномъ анѣлскѣ моѣи. Нека беже одъ є они који нападаю створєньє твое; јеръ Имѣ Твоегѡ Господѣ, дикно и славно, и страшно неприжатєлима, ми призвасмо.

И осєнѡе крснимъ знакомъ воду трипѣта, погружавајући прѣтѣ у воду, и дѡнѡкн на ѡу, гѡвори:

Нека се подъ знакомъ Крста твоегѡ сатрѡ скѣ неприжатєскѣ силѣ **(трипѣт).**

Нарѡд: Аминь.

Иолимо Ти се, Господѣ, нека одступѣ одъ насъ ска вѡздушна и мрачна прикищєна; и нека се не сакрїтѣ у оку водн демонъ мрачни, и нека не снѣ са крѣштѡванимъ дѡхъ занъ који наводн помрачєньє помисли и метежъ разума, него Ти, Господарѡ свїхъ, покажи оку воду: кодомъ искупльєна, кодомъ освѣщєна, очнщєньємъ тела и дѡха, ослобоѣньємъ окова, опроштєньємъ сѡгрѣшєна, просвѣщєньємъ дѡша, ванѡмъ понокнѡгъ роѣна, обнокѣньємъ дѡха, даромъ ѡсновьєна, одѣномъ нетрѡлежности, изворомъ жикѡта. Јеръ си Ти, Господѣ, рекао: Умнѣтѣ се, и чнсти бѡднтѣ, ѡклоннтѣ дѡкавѣтка изъ дѡша вашнхъ. Ти си намъ дарѡваѡ скнше понокно роѣньє кодомъ и дѡхомъ. Стога јакн се, Господѣ, на водн оку, и даъ да се крѣштѡвани у ѡу, преѡбрази, да бн одѡациѡ старѡга чѡкѣка

Ты оубо человеколюбче црю, прїиди и нынѣ
наи҃тїемъ свѣгѡ твоегѡ дха, и ѡсвѣти бѡдѡ еѡ.
Трїжды.

Дїкс: ѿминь.

И даждь єи бѣгодѣть и збавленіа,
бѣгословенїе іорданово: сотвори ю неплѣнїа
источникъ, ѡсвѣненїа даръ, грѣхѡвъ разрѣшенїе,
недѡгвѣвъ и сѣвленїе: демонѡвъ врегубительство,
сопротивнымъ силамъ непрїстѡпнѡ, аггльскїа
крѣпости исполненѡ. да бѣжатъ ѡ немѡ
набѣтѡющїи созданїю твоемѡ: ѿкѡ ѿма твоє
гди прїзвѡхъ, днѣное и славноє, и страшноє
сопротивнымъ.

**И знаменаетъ бѡдѡ трїжды, погружаа
персты въ водѣ, и днѣвъ на ню глаголетъ:**

да сокрѡшатся подъ знаменїемъ ѡбразѡ крѣга
твоегѡ всѡ сопротивныа силы. **Трїжды.**

Дїкс: ѿминь.

Молимся тебѣ, гди, да ѡсвѣпатъ ѡ насъ
всѡ въздушнаа и неавлѣннаа прївнѣнїа: и да
не ѡутантца въ водѣ єи демѡнъ темный: ниже
да снїдетъ съ крещѡющимца дхъ лѡкѡвыи,
помраченїе помыслѡвъ, и матѣжъ мысли
наводѡи: но ты, влѡко всѣхъ, покажи бѡдѡ еѡ,
бѡдѡ и збавленїа, бѡдѡ ѡсвѣненїа, ѡчїненїе плѡти
и дха, ѡслабѡ оубо, ѡставленїе прегрѣшенїи,
просвѣщенїе дшъ, бѡню пакнбытїа, ѡновленїе
дха, сыноположенїа дарованїе, ѡдѣанїе
неплѣнїа, источникъ жїзни. Ты бо рекъ єси,
гди: и змынѣтца, и чїстїи бѡдете, ѡнмнѣ
лѡкѡвства ѡ дшъ вѡшнхъ. ты даровѡлъ єси

који се распада у жельама варѡнким, и обѡкао се у новѡго који се
обнакѡа по лику онога који га је сздало: да би, уподѡбнѡши се
смрти твојѡ крѣченїем, постаѡ и заједничар твога васкрсења; и
да, сачѡвавши дар свѣтога дха твог и умноживши залог
благодати, добије почаст вишнѣга званїа и бѡде убрѡжан мебу
првородне, записанѡ на небесима, у Теби Богу и Господу нашѡм
Исусу Христу.

Јер Теби приличїа слава, моћ, част и ѡбожанѣе, заједно са
беспочетним твојим ѡцем, и са прскрѣтим и благим и
животворним твојим дхѡм, сада и увѣк и у вековѡ векова.

Нарѡд: ѿмин.

Шир скїма.

Глаке своје приклонїте Господу.

**И трїпѡта днѣ у сѡд с железем који ѡкон држи, и трїпѡта
осени крским знаком желез, и када ѡкон рекне:** Господу се
помолїмо.

Свѣштеник говори Молїтву железа:

Владару Господе Боже отаца наших, Ти си онїма у Нојѡком
кокчегу послаѡ голубицу, која је у ѡстїма имала маслинѡку
гранчицу, знаменѣ помїренїа и спасења од потопа, и тимѣ си
унапред даѡ прасанку Таїне благодати; и Ти си маслиннїи плод
подарїѡ за извршенѣ скрѣтнх твоїнх таїни, помобу којег си и онѡ у
закѡну дхѡм свѣтим испуниѡ и онѡ у Благодати ѡсавршѡкаш, Ти

на́мъ свѣше па́ки рождѣніе водою и дѣхомъ: гавѣса гдѣн, на водѣ сѣи, и даждь претворитиѣа въ нѣи крещаемомѣ, во ѣже ѡложити оубѡ вѣтхаго челоуѣка, тлѣемаго по похотемъ прелестьи, ѡблещѣа же въ новаго, ѡбновляемаго по ѡбразѣ создавшаго єго: да бѣвѣз ера́сленъ подобію смѣрти твоеѡ крѣченіемъ, ѡбщникъ и воскресѣнїа вѣдетъ: и сохранивъ дѣръ свѣгѡ твоегѡ дѣа, и возрастѣвъ залогъ блгодѣти, прїиметъ почестъ горнагѡ звѣнїа, и сопричтѣтѣа перворождѣннымъ написаннымъ на нѣси, въ тебѣ вѣи и гдѣ нашемъ иисѣ хрѣтѣ.

Іакѡ тебѣ подобѣетъ слава, держѣава, чѣстъ и поклонѣніе вѣщѣ со безначальнымъ твоимъ ѡцѣмъ, и со пресѣтымъ и блгнмъ, и животворѣщимъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ и прїисѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікъ: Яминь.

Міръ: вѣмъ.

Главы вѣша гдѣви приклонїте.

И вѣднетъ трижды въ создѣз єлеа, и знаменлетъ трижды сѣи, сїестъ єлѣи держимый ѡ дѣакѡна, и рѣкшѣ ємѣ:

Гдѣ помѡлимѣа.

Свѣенникъ же глаголетъ мѣтвѣ:

Вѣко гдѣ бѣже ѡцѣ нашнхъ, свѣщымъ въ ковчѣзѣ нѡвѣѣ голденѣцѣ послѣавнїи, свѣщѣмъ мѣслнчнннмъ и мѣщѣ оубѣтѣхъ прїимрѣнїа знаменїе, спсѣнїа же ѡ потѡпа, и блгодѣти тѣннство ѡнымн прѣдѡбразннвнмъ, и мѣслнчнннмъ плѡдъ, во исполнѣніе свѣгѡ твоегѡ тѣннъ подавнн: тѣмъ

самъ благослови и оваѣ желеѣ силомъ и дѣтвомъ и силаскомъ свѣтѡга дѣха тѡга, да бн онъ бнѡ помазанѣ негрѣлежности, оружѣе правде, ѡбновлѣнѣ дѣше и тѣла, прогнанѣ скаке ѣаколске делѣтности, ѡсѡбоѣнѣ одъ свнхъ зала оннма коѣи се са верѡмъ помазѡвѣтѣ ѣннме илн кѣшаѣтѣ одъ ѣга, ѣ славу тѡву, и Јѣдннороднѡгъ Снна тѡга, и прѣсвѣтѡга и блгѡга и жнвѡтѡрнѡгъ дѣха тѡга, сада и ѣвекъ и ѣ вѣкѡе вѣкѡва.

Нарѡд: Ямин.

Ѣако: Пазиѡ!

Свѣщнннкъ, пекаѣтѣ са нарѡдомъ: Яннѡѣа (трнпѣт), правн желеѣемъ трн крѣта ѣ водн.

Затнмъ говѡрн:

Благословенъ Богъ коѣи прѡсвѣщѣтѣ и ѡсѣщѣтѣ скаѡга чѡвѣка коѣи долази на свѣтъ, сада и ѣвекъ и ѣ вѣкѡе вѣкѡва.

Нарѡд: Ямин.

И прнкоде крѣштѡванѡгъ, а свѣщнннкъ ѣзнма прѣстнѡма одъ желеѣа и правн знакъ крѣта на чѣлѣ говѡрѣнн:

Помазѣтѣ се слѡта Бѡжнн (нѡме) желеѣемъ радѡстн ѣ нѡме ѡца и Снна и свѣтѡга дѣха. Ямин.

И помазѣтѣ мѣ прѣса и мѣѣурамѣннцѣ говѡрѣнн:

На исцѣлѣнѣ дѣше и тѣла.

Ѣши: На чѣѣнѣ верѣ.

и бѣвшихъ въ законѣ дѣа сѣгѡ исполнѣннѣи, и
 идущихъ въ блгодати совершаніи: самъ блгословн и
 сн слен, илюю и дѣнствомъ и наитіемъ сѣгѡ
 твоегѡ дѣа, якоже быти томѣ помазанію
 неплѣнѣа, ордѣжю правды, ѡбновленію дѣши и
 тѣла, всѣкагѡ дѣвольскагѡ дѣнства ѡгнанію, во
 измѣненіе вѣхъ сѡлз, помазѡщымъсѡ вѣрою,
 илн вѣдѡщымъ ѡ негѡ въ слѡвѣ твою, и
 ѣдннороднагѡ твоегѡ снѡ, и пресѣгѡ, и блгѡгѡ,
 и жнвотворѡцагѡ твоегѡ дѣа, нынѣ и прнсно, и
 во вѣки вѣкѡвъ.

Днкъ: Ѳмннь.

Діаконъ: Кѡнмемъ.

Сѣенникъ, поѡ Ѳлнлѣа трнжды съ людмн,
 творнтъ кресты трн слемъ въ водѣ.

Тѡже возглашаетъ: блгословенъ бѣъ,
 просѣщанн и ѡсѡщанн всѣкаго челоѣка,
 градѡцаго въ мнрѣ, нынѣ и прнсно, и во вѣки
 вѣкѡвъ.

Днкъ: Ѳмннь.

И прнноснтсѡ крещаемыи. Сѣенникъ же
 вземлетъ ѡ слѣа двѣма персты, и творнтъ
 крѣа ѡбразъ, на челѣ и персехъ, и на
 междорамн, глагола:

Помазѡтсѡ рабъ бжій Ѳмкъ, слемъ
 радѡваніа, во Ѳма оца, и снѡ, и сѣгѡ дѣа,
 ѡмннь.

И назнанѡдетъ сѣгѡ перн, и междорамнѡ.

На персехъ оубѡ глагола:

Во ищѣленіе дѣши и тѣла.

На оушесѣхъ же: Въ слышаніе вѣры.

Рѣке: Рѣке твоје створише ме и сздалше ме.

Ногѣ: Да ходи пѣтемъ заповѣсти твоихъ.

**И када се помаже цело тело, крштѡка га свѣштеннк, ѡсправног и
 окренѣтог истоку, говорѣн:**

Крштѡка се слѣта Божн (имѣ) ѡ имѣ Оца, амин; и Снна,
 амин; и Светога Дѣха, амин.

**При свакомъ изговарањѡ (имѣна Скете Троице) погружава га
 ѡ воду и ѡзднже га.**

По крштеньѡ свѣштеннкъ пека с народомъ цело псалмъ 32:

Благо ономе, кожемѡ је опроштѣна крнвнца, кожемѡ је грнѣхъ
 покрнѣн. Благо чѡвѣкѡ, кожемѡ Господъ не прнма грнѣхе и ѡ
 чнѣмъ дѣхѡ нема мѣкастѡва. Кадъ мѣчахъ, посахнѣше кости моје одъ
 ѡзднсања мојега по васъ данъ. Јеръ данъ и ноѣ тиштѡше ме рѣка
 твоѡ; нестѡ сока ѡ мѣнн као на ѡтноѡ припѣцн. Грнѣхъ своѡ казахъ
 тебн, и крнвнцѣ своѡе не затахнѣ; рекохъ: испокѣдамъ Господѡ
 прнѣстѣпе своѡе; и тн скнѣ с мѣне крнвнцѡ грнѣха мојега. За то
 нека тн се моли сваки скѣтацъ, кадъ се можѣшъ наѣн; и онда потоѡ
 кѣнке коѣе не ѣе га стнгнути. Тн сн закѡнъ моѡ, тн ме чѡвашъ одъ
 тѣескоѡе; окрѣжѡкашъ ме радѡстнма ѡ избавѡанѡ. Ѳразѡмнѣхъ те,
 и показѡхъ тн пѣтъ коѡнмъ да нѣдѣш; свѣтѡвахъ те, око је моѡе на
 тебн. Немоѡте бнтн као конъ, као мазга безъ разѡма, коѡнма
 ѡздомъ и жѡлама каѡа ѡвѣзѡдѡтн гѣбнцѡ, кадъ не нѣдѡ к тебн.
 Многѡ мѣке нѣма безъѡжннкъ, а коѡн се ѡзда ѡ Господѡ, око нѣга је
 млнѡст. Радѡѡте се ѡ Господѡ, и пѣваѡте, правѣдннцн; весѣлнте се
 свн коѡн стѣ права срѡа.

На рѣкаѹхъ: Рѣцѣ твоѣ сотвори стѣ ма, и
созда стѣ ма.

На ногаѹхъ: Во ѣже ходити емѹ по стопамъ
зѣповѣден твоиѹхъ.

И егда помажетеа все тѣло, кршѣетъ егѡ
сщ҃енникъ, прѡста егѡ держа, и зраѹца на
востокъ, глагола:

Крещаетъа рѣвъ бж҃їи, ѿмѣхъ, во ѿма оца,
аминь. И сѣа, аминь. И ст҃агѡ дха, аминь.

На коемждо приглашеніи низводѣ егѡ, и
возводѣ. По крещеніи же оумываетъ сщ҃енникъ
рѣцѣ, поѣ съ людми ѡломъ ла:

Блженн, ѿже ѡстаѣншася беззакѡнїа, и
ѿже прѣкрышася грѣшн. Блженъ мѡжъ, емѡже не
вмѣнїтъ гдѣ грѣха, ниже ѣсть во оутѣхъ егѡ
лестъ. пкѡ оумолчаѹхъ, ѡветцаша кѡсти моѡ,
ѡ ѣже зѣти ми всеь дѣнь. пкѡ дѣнь и ноцъ
ѡтаготѣ на мнѣ рѣка твоѡ, возвратиѹ на
страѣть, егда оунзе ми тернъ. Беззаконїе моѣ
познаѹхъ, и грѣха моего не покрьхъ. рѣхъ:
исповѣмъ на ма беззаконїе моѣ гдѣви, и ты
ѡстаѣнъ еси нечестїе сердца моего. За то
помолнтѣа къ тебѣ всѡкъ прѣбный во время
блгопотребно: ѡбаче въ потопѣ водъ многиѹхъ
къ немѹ не прѣближатѣа. Ты еси прѣбжнще
моѣ ѡ скорби ѡдержашїа ма: радосте моѡ,
нзѣви ма ѡ ѡбышѣдшиѹхъ ма. Вразумлю тѣ,
и настаѣлю тѣ на пѣть сѣи, вѡньже пойдѣши,
оутвержд на тѣ очн мои, Не вѣднте ѿкѡ конь
и мѣкъ, ѿмже нѣсть разума: бродѣми и оудѡю
челюсти ѿхъ востѣгнеши, не прѣближающнѣа къ
тебѣ. Мнѡги рѣны грѣшномѹ, оуповающаго же
на гдѣ милостъ ѡбыдетъ. Веселнтѣа ѡ гдѣ, и
радѣнтѣа прѣнїи, и хвалнтѣа всн правн
сердцемъ.

слава, и сада: ѿнлѹжа, анлѹжа, анлѹжа, слава Теби, Боже.
(трипѣт).

Онѡ облачѣн крштаканог оу новѹ одеѣу, говорн:

Облачн се слѹга Божїи (име) оу одеѣу правде: оу име Оца и
Сина и Светога Духа, амин. И пека се тропар, глас 8.

Одеѣу ми подари светлости, Ти који се одекаш светлошѣу као
халином, многомилостиви Христе Боже наш.

И пошто га окуку, ѡкон:

Господѹ се помолнмо.

Скштеннн изгѡкара оку молиткѹ Светога Мира:

Благословен си, Господе Боже Свѣдржнтелѹ, изкорѣ добара,
сунце правде, који си онима оу тамн заснѣо светлост спасѣнѣа
поѣком Единородног Сина Твог и Бога нашег, и који си нама
недостѡннма дарѡвао блажено очншѣнѣе оу светом Крштенѹ и
божанствено освѣнѣнѣе оу жикотворном помазанѹ; Ти си и сада
благоизколео да нанѡко роднш кодом и Духом слѹгѹ твог
новопросвѣшеног, и дарѹѣш мѹ опроштаѹ колыни и неволыни
грѣхока, Ти сам Господарѹ, милосрдн Свѣцарѹ, дарѹѣ ѿемѹ и
печат дара Светога и свѣмоѣнога и обожаканога Духа Твога, и
прнчншѣ светога Тѣла и часне Крки Христа Твога. Сачѹваѹ га оу
твоом освѣнѣнѹ, оукрсти оу правѡславноѹ керн, нзѣакн од
нечастнкога и свнх замкн ѿговыѹ; и спасѡноспнм страхѡм
твоїм сачѹваѹ оу чнстѡти и правдн дѹшѹ ѿегоѹ, да бн, оу сваком
делѹ и рѣчн оуѣаѹѣн Тебн, постаѡ снн и наслѣдннн Небеског
Царства твога.

Возглас:

Јер си Ти Бог наш, Бог који млѹѣе и спасака, и Тебн слакѹ
оуноснмо, Оцу и Снѹ и Свѣтоме Духѹ, сада и ѹвек и оу вѣкове
вѣкоѡ. Амин.

Сѣи же ѹлоомъ глаголетсѧ вѣсь, **трижды.**

И ѡблчѧа сѣго во ѡдѣаніа, глаголетъ:

ѡблчѧетсѧ рабъ бжїи, **и мѣкъ, въ ризѡ**
правды, во ѧма оца, и сїа, и сѣгѡ дх҃а, **аминь.**

И поетсѧ тропарь, во гласъ ѧ:

Ризѡ мнѣ подаждь свѣтлѡ ѡдѣаніа свѣтомъ
ѧкѡ ризю, многомѣтнѣе хр҃те бже нашъ.

И по сѣже ѡблещи сѣго моантсѧ
сщ҃енникъ, глагола мѣтвѡ сїю:

Бл҃гословенъ еси гд҃и бже вседержителю,
источникъ бл҃гнх҃ъ, сїице правды, возсїавый
сщ҃имъ во тѣмѣ свѣтѡ сп҃сеніа, явленіемъ
единороднагѡ твоегѡ сїа и б҃га нашегѡ: и
дароваый намъ недостѡйнымъ бл҃женное
ѡчищеніе во сѣбѣи водѣ, и бжеетвенное ѡчищеніе
въ животворѧщемъ помѧзанїи: иже и нынѣ
бл҃говолнѣый пакн родити раба твоегѡ
новопросвѣщеннаго водою и дх҃омъ, и больныхъ
и невольныхъ грѣхѡвъ ѡтвлѣненіе томѡ
дароваый. самъ вѣко, всецѣлю бл҃годѣице, дарѡи
томѡ и печатъ дара, сѣгѡ и всесильнагѡ, и
покланѧемагѡ твоегѡ дх҃а, и причленіе сѣгѡ
тѣла, и ч҃тныа крове хр҃та твоегѡ. сохрани сѣго
въ твоемъ ѡчищенїи, ѡтверди въ православнои
вѣрѣ, иже вѣи ѡ лѣкавагѡ, и всехъ начинанїи
сѣгѡ: и сп҃сительнымъ твоимъ ст҃ахомъ въ
чистотѣ и правдѣ дш҃ѡ сѣгѡ соблюди: да во
всѣкомъ дѣлѣ и словѣ бл҃годѣице твоеѣ,
сынъ и наследникъ будетъ не нагѡ твоегѡ
цр҃твїа.

Возгласъ:

ѧкѡ ты еси бг҃ъ нашъ, бг҃ъ сѣже миловати
и сп҃сати: и тебѣ слава возсылаемъ, оца, и сїа,
и ст҃омѡ дх҃ѡ, нынѣ и пр҃иснѡ, и во вѣки
вѣкѡвъ, **аминь.**

И по молитви помазује крштеног Светилѡмъ, пракеѡи
знак крста: на челѡ, очима, ноздрѡма, уснама, оба уха, прсима,
рукѡма и ногама, говореѡи:

Печат дара дх҃а Свѣтого, аминь.

Онда свещенникъ са новокрштенимъ и кумомъ иде ѹ кругъ, и
пекамо ски:

ѡи који се ѹ Христа крстисте, ѹ Христа се обѡкосте. ѡмилуѧа
(трипѡст).

Онда прокнѡмен, гласъ 3.

Господъ же просвѣтлене мое и Спаситель мой, кога ѡу се болати?

Стѡх:

Господъ же защитникъ живота моего, кога ѡу се плашити?

Читане из посланице Римлянима Свѣтого ѡпостола Павла
(Зач. 91; Рим. 6, 3-11).

Ѣвѡн: Пазимѡ!

Браѡо, ски који се крстисмо ѹ Христа Исуса, ѹ смртъ ѡегоу
крстисмо се. Тако се с ѡнимъ погребосмо крозъ крштење ѹ смртъ, да
би, као што Христосъ ѡстаде из мртвѡхъ славою Очевѡмъ, тако и ми
ходимъ ѹ новомъ животѡу. Јер ако постаносмо сјединѡени са обликѡмъ
смрти ѡегове, онда бемо и са васкрсењемъ. Знајуѡи око, да се
стари нашъ чокѡекъ разапѡ са ѡнимъ, да би се ѡништило тѡ тело
грѣховно, да више не робѡуемо грѣхѡу. Јер ко ѡмрѡе ослободи се
од грѣха. ѡко ли ѡмрѡесмо са Христомъ, вѡмрѡесмо да бемо и
живѡети са ѡнимъ. Знајуѡи да Христосъ ѡставши из мртвѡхъ, више
не ѡмрѡе; смртъ више не влада ѡнимъ. Јер што же ѡмрѡе, грѡеѡу же
ѡмрѡе за сѡгда; а што живи, Богу живи. Тако и ви сматрајуте себе
да сте мртви грѡеѡу, а живи Богу ѹ Христу Исусѡу, Господарѡу
нашемъ.

И по мѣтвѣ помазуетъ крестившагося
свѣтымъ мироу, творѣ крѣтѣ шѣразъ:

На челѣ, И очесѣхъ, И ноздрехъ, И устѣхъ,
И оубоухъ оушесѣхъ, И персехъ, И рѣкахъ, И
ногахъ, И глагола:

Печать дара дѣла свѣтѣ. Аминь.

Таже творитъ свѣщенникъ съ воспріемникомъ и
младенцемъ крѣтѣ шѣразъ.

И поемъ:

Свѣтлицы во хрѣтѣ крѣтѣ шѣразъ, во хрѣтѣ шѣлекостеа,
аллелѣа. **Трижды.**

Таже прокіменъ, гласъ г:

Гдѣ просвѣщеніе мое, и спсѣтель мой, когѣ
оубоиса;

Стихъ:

Гдѣ зашѣтитель животѣ моегѣ, ш когѣ
оустрашиса;

Апостолъ къ римляномъ, зачало ѣ:

Братіе, свѣтлицы во хрѣтѣ ина крѣтѣ шѣразъ, въ
смерть егѣ крѣтѣ шѣразъ. Спогребѣхомъ оубѣ
емѣ крѣщеніемъ въ смерть: да такоже востѣ
хрѣтѣ шѣразъ шѣ мертвыхъ славою оубѣ, такѣ и мы
во шѣновленіи жизни ходити начнемъ. Аще бо
сошѣразни быхомъ подобію смерти егѣ, то и
воискнію вдемъ: оубѣ вѣдаще, такѣ вѣтхѣи нашѣ
челѣвѣкъ съ нимъ распѣтѣ, да оупразднитѣ
тѣло грѣховное, такѣ ктоу не работати намъ
грѣхѣ. Оумерый бо шѣправдѣ шѣ грѣхѣ. Аще ли
оумрохомъ со хрѣтѣ шѣразъ, вѣдемъ, такѣ и живѣ
вдемъ съ нимъ: вѣдаще, такѣ хрѣтѣ шѣразъ востѣ шѣ
мертвыхъ, ктоу оубѣ не оумираетъ, смерть
емѣ ктоу не шѣвладетъ. Вже бо оумре, грѣхѣ
оумре единаю: а еже живѣтѣ, бѣови живѣтѣ.
Таже и вы помышлѣйте себѣ мертвымъ
оубѣ быти грѣхѣ, живымъ же бѣови, ш хрѣтѣ шѣ
и свѣ гдѣ нашѣмъ.

Свѣщенникъ: Миръ тебѣ.

Баконъ: Премудростъ, пазимо!

Читачъ: Аллелѣа. (трицѣт).

Затимъ баконъ:

Премудростъ, смерно стоимо, чѣймо свѣто свѣанѣель.

Свѣщенникъ: Миръ свѣма.

Свѣщенникъ:

Читанье свѣтогъ свѣанѣельѣ одъ Матеѣа.

(Зач. 116. Мат. 28,16-20).

Баконъ: Пазимо!

У време оно Једанаестъ ученика отидоше у Галилеѣу, на горѣ
кѣда имъ је заповѣдно Исусъ. И кадъ га видѣше, поклонише му се; а
неки посумѣашѣ. И пристѣпѣвши Исусъ рече имъ гокорѣби: Дадѣ ми
се свака властъ на небу и на землѣи. Идите, дакле, и научите свѣ
народе, крѣтеби ихъ у име Оца и Сина и Свѣтогъ Дѣуха, учѣби ихъ да
држе свѣ што самъ вамъ заповѣдно; и ево ја самъ съ вами у свѣ данѣ
до скрѣшетка вѣјека. Аминь.

Баконъ јектениѣу:

Помилѣѣ насъ, Боже, по великоѣ милости своѣоѣ, молимо Ти се,
услѣши и помилѣѣѣ.

Народъ: Господѣ, помилѣѣѣ (трицѣт).

Јошъ се молимо за прѣосвѣщеногъ епископа нашѣгъ (имѣ) и за свѣ у
Христѣу браћѣу нашу.

Народъ: Господѣ, помилѣѣѣ (трицѣт).

Јошъ се молимо за милостъ, живѣтѣ, миръ, здравлѣ, спасѣнье и
опрѣштѣѣ грѣхова свѣте Божѣгъ (имѣ) кѣма.

Народъ: Господѣ, помилѣѣѣ (трицѣт).

Іерей: Мнѣз ти.

Діаконз: Премѣдрость, вѡнмемз.

Чтѣецз: Ѳлнлдѣа.

Посѣмз діаконз:

Премѣдрость, прѡсѣти оубѣльшимз сѣгѡ ѡвѣліа.

Іерей: Ѡ матдѣа сѣгѡ ѡвѣліа чтеніе.

Діаконз: Вѡнмемз.

Іерей чтѣецз, **зачѣло рѣ:**

Во врѣмѣ ѡно, ѡднѣнадцѣть оученицы
идѡша въ галілею въ гѡрѣ, ѡможе повелѣ ѡмз ии
сз. И видѣвшѣ ѡрѡ, поклоннѣшасѣ ѡмѣ: ѡви же
оубѣднѣшасѣ. И прѣстѣпль иисз речѣ ѡмз,
глагола: дадѣса мѣ всѣка влѣсть на нѣсѣ и на
земли. Шѣдше наѡчнѣтѣ всѣ ѡзѣки, крестѡще
ѡхз во ѡмѣ ѡцѣ, и сѣа, и сѣгѡ дхѣ: Оубѣше
ѡхз влѡсѣтѣ всѣ, ѡлика заповѣдахз вѣмз, и сѣ
ѡзз сз вѣмн ѡсѣмь во всѣ днѣ, до скончаніа
вѣка, ѡмнѣ.

Діаконз тѣже ѡкренѣ:

Помнѣди наѣз, вѣже, по велѣнѣи мѣлѡсѣти тѣвоѣи,
мѡлнмз ти са, оубѣльши и помнѣди.

Діаконз: Гдѣ помнѣди, **трѣжды.**

Ѳще мѡлнмса ѡ велѣкомз господнѣи и ѡцѣи
нашемз, свѣтѣишемз патрїархѣи ѡмѣ, и ѡ всѣи
во хрѣтѣи братѣи нашен.

Діаконз: Гдѣ помнѣди, **трѣжды.**

Ѳще мѡлнмса ѡ мѣти, жнзни, мнѣи, здравѣи,
спсѣнѣи и ѡсѣвлѣнѣи грѣхѡвз раба бѣжѣа, ѡмѣ,
воспрѣемника.

Діаконз: Гдѣ помнѣди, **трѣжды.**

Ѳш сѣ молнмо за ѡкопросѣѣног слугу Божѣг (наме) да бѣде
сачѣван ѡ вѣри чѣстог испѡвѣданѣа, ѡ свакоѡ побѡжности и врѣшенѣу
заповѣсти Хрѣстовѣи, ѡ сѣе данѣ жѣвѡта свога.

Народ: Господѣ, помнѣди (трѣжды).

Скѣштѣник:

Ѳер си мѣлѡсѣтѣи и чѡвѣкомѣубѣи Бог, и Тѣби славу ѡзноснмо, Оцѣ
и Снѣу и Свѣтомѣ Духѣу, сада и ѡвѣк и ѡ вѣкомѣ вѣкомѣа.

Народ: Ѳмин.

Скѣштѣник:

Слава Тѣби, Хрѣстѣ Божѣ, наѡ наша, слава Тѣби.

Народ:

Слава Оцѣ и Снѣу и Свѣтомѣ Духѣу, и сада и ѡвѣк и ѡ вѣкомѣ вѣкомѣа.
Ѳмин. Господѣ помнѣди. Господѣ, помнѣди. Господѣ, помнѣди. Очѣ
благослоки.

И скѣштѣник чини ѡтпѣст (богѡславѣнски).

Всѣмъ мѣстѣмъ ѿ новопросвѣщенномъ рабѣ бж҃їи,
И́мкѣ. Ѿ свѣдѣній быти ѣмъ въ вѣрѣ
 чистагъ исповѣданіа, во всѣмъ бл҃гочестіи же
 и исполненіи заповѣдей хр҃стовыхъ, во всѣ дни
 животѣ свѣтѣ.

А́нкі: Гд҃и помни́ди, **три́жды.**

Іерей:

И́мкѣ мѣстѣмъ и члѣвколюбѣцъ бж҃їи, и тебѣ
 сла́вѣ возсылаемъ, о́цѣ, и сѣнѣ, и свѣтѣмъ дх҃омъ,
 ны́нѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

А́нкі: Ѹ́мины.

Свѣдѣніа:

Сла́ва тебѣ хр҃тѣ бж҃е, оуповѣніе наше, сла́ва
 тебѣ.

Сла́ва, и ны́нѣ:

А́нкі: Гд҃и помни́ди, **три́жды:** Бл҃гословѣ.

И́ свѣдѣніа творѣтъ ѿпѣтъ:

Молитва омичанъ

И ѿ осми дан докоде крѣпости опет ѿ црквы ради омичанъ.
 И разрезује му свѣдѣніа одеѣу и појас, и говоритъ оуе молитвѣ:

Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуй.

Ти који си свѣтимъ крѣпостемъ даровао слуги твоѣмъ
 избавленіе од грѣхока, и дао му животъ поновногъ роуѣна, Ти самъ
 бладару Господе, благоизволи да свѣтлостъ лица твоѣго увекъ сѣя ѿ
 срцу његовомъ; његовъ штитъ верѣ сачувај неповрѣненнымъ одъ
 неприязнѣа; одеѣу негрѣбности, ѿ коју се одену, очувај на
 њемъ неупрѣаномъ и чистомъ, благодаѣу твоѣю чужуѣи
 неповрѣдимымъ дх҃овнымъ печатомъ, буди милостивъ њемъ и нама по
 обилу милосрѣа твоѣго.

Јер се благослови и прослави пречасно и величественно Имя
 твоѣ, Оца и Сина и Свѣтотогъ Духа, сада и увекъ и векови векови.
 Ѹ́мин.

Молитва 2.

Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуй.

бладару Господе Боже наш, Ти онима што се крѣпкају
 купањемъ дајеш небесни сѣа; Ти си водомъ и дх҃омъ наново родно
 покопросвѣеногъ слугу твогъ и даровао му отпущеніе коуѣнъ
 коуѣнъ грѣхока, стави на њега руку твою моуѣи, и сачувај га
 силомъ добротѣ твоѣ, очувај му залогъ неповрѣненнымъ, и удостој га
 живота вечного и да твори што је Теби угодно.

[Зри] И во ѿмыи денъ пакн приносаѣтъ єго въ црковь, во еже ўмыти. И разрѣшлетъ ємѹ цїенникъ пелены и побѣса, глагола мѣтвы ѿдъ:

Гдѹ помѡлимса.

Анкс: Гдѣ помнѣдѣ.

Избавленіе грѣхѡвъ стѣимъ крїеніемъ рабѹ твоемѹ даровавый, и жизнь пакн рожденїа ємѹ подавый: самъ блго гдѣ, просвѣщеніе лицѹ твоегѡ въ сердцѣ єгѡ ѡзарѣти вѣнѡ блговоли, шнѣтъ вѣры єгѡ не навѣтованъ ѡ врагѡвъ соблюди, нетлѣнїа ѡдежда, єюже ѡдѣаса, несквернѹ въ немъ и неблѣзненѹ сохрани, нерушимѹ въ немъ дхѡвнѹ печѣть блгодѣтїю твоею соблюди, мѣтвѣ ємѹже и намъ бывѣа, по мнѡжествѹ щедрѡтъ твоихъ.

Иакѡ блгословїса, и прослѣвїса, пречїтноє и великолѣпоє ѿма твое, ѡца, и сїа, и стѣгѡ дха, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

Мітва вторѣа.

Гдѹ помѡлимса.

Анкс: Гдѣ помнѣдѣ.

Блго гдѣ еже насъ, кѡпчлїю нѣное ѡсїанїе крещѣємымъ подавѣа, пакн роднвыи раба твоегѡ новопросвѣщеннаго водою и дхѡмъ, и больныхъ и невольныхъ грѣхѡвъ ѡсѣвленїе томѹ даровавый, возложи на него рѣкѹ твою державнѹ, и сохрани єго въ силѣ твоеѡ блгостї, некрѣдомо ѡбрученїе сохрани, и сподѡбен єго въ жизнь вѣчнѹ и въ твое блгѡдгожденїе.

Зер си Ти освѣенїе наше, и Теби славу ѹносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и ѹвек и ѹ векове векоа.

Народ: Амин.

Свѣтеник: Мир свѣма.

Народ: И духу твоє.

Бакон:

Главе своје приклоните Господу.

Народ: Теби, Господе.

Окај (ока) који се обѹче ѹ Тебе Христа Бога нашег, Теби приклања с нама главу своју, сачѹкај га да остане непобедикѡ борац прѡтив онихъ што безразложно чинѣ непријателство прѡтивъ ѹга и нас, и твоимъ непролазнимъ венцемъ покажи насъ єкѡ победникѣ до самога краја. Зер же твоје да насъ милѹеш и спасакаш, и Теби славу ѹносимо, са беспѡчетнимъ Твоимъ Оцем, и прѣсетимъ и благимъ и жикѡтворнимъ Твоимъ Духомъ, сада и ѹвек и ѹ векове векоа.

Народ: Амин.

И појасомъ и одеѡмъ новокрштенѡга, окрасивши нѹ ѹ чистѡу води, кропи га, гѡворѣи:

Опракѡда си се, просвѣтїо си се, мирѡпомазаѡ си се, освѣтїо си се, ѹмно си се: ѹ име Оца и Сина и Светѡга Духа. Амин.

И ѹзевши нѡки сѹнѣер съ кодомъ, отирѣ му лице, главу, прѣи и остало, гѡворѣи:

Крѣтїо си се, просвѣтїо си се, мирѡпомазаѡ си се, освѣтїо си се, ѹмно си се: ѹ име Оца и Сина и Светѡга Духа. Амин.

Їѧкѡ ты љси ѡщїенїе наше, и тебе славу
возсылаемъ, оца, и сина, и сѣомъ духъ, нынѣ и
присно и во вѣки вѣкѡвъ.

Дѧкъ: Ѥминь.

Іерей: Миръ всѣмъ.

Дѧкъ: И духови твоемъ.

Діаконъ:

Главы вѣша гдѣи приклонїте.

Дѧкъ: Тебѣ гдѣи.

Ѡдѣавыиша въ тѣ хрїта и бѣа нашегѡ, тебе
подклони съ нами свою главу, љбоже сохрани
неповѣдїма подвижника пребїти на всѣ враждѣ
носѣщїихъ на него и на ны, твоимъ же
нечлѣннымъ вѣнцемъ дѧже до конца
повѣдїтели всѣ покажи. чкѡ твое љсїе, љже
мїловати и спїсати, и тебе славу возсылаемъ со
безначальнымъ твоимъ оцемъ, и пресѣтымъ, и
блгїимъ, и животворѣщимъ твоимъ духомъ,
нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Дѧкъ: Ѥминь.

**И разрѣшаютъ по ѡсѡтрочїте, и пелены, и
соединивъ краѣ ихъ, ѡмочаютъ водою чїстою ѧ,
и кропитъ отроча, глагола:**

Ѡправдѧлся љси. Просвѣтїлся љси. Ѡсѣтїлся
љси. Ѡмылся љси именемъ гдѣа нашегѡ їиса хрїта,
и духомъ бѣа нашегѡ.

**И вземъ гдѣи нѡвѣю напоеннѡю водою,
ѡтриетъ лице љгѡ со главою, и ѡрїетъ, и
прѡчїа, глагола:** Крїтїлся љси. Просвѣтїлся љси.
Мїропомѧзлся љси. Ѡсѣтїлся љси. Ѡмылся љси:
во ѧма оца, и сїа, и сѣгѡ духа, Ѥминь.

Молитве на постриженїе косе

Ѥкон: Господу се помолимо.

Народ: Господѣ, помилуй.

Бладару Господѣ Божѣ наш, који си ликомъ своимъ
почастковао човека и устроїо га од душе разумне и тела
благоникѡг, тако да тело служи разумној души: главу си на врхѣ
поставио и у нѡю многа чвства сместно која не сметаю једно
другом. и главу си покрито косомъ да јоу ваздушне промене не
набују, и све си удоке тела распоредно како треба, да би крозъ све
нихъ захвалнико Теби, изврсномъ Уметнику, Ти сам, Господару,
који си намъ преко избранѡгъ сасуда твогѡ Апостола Павла
заповѣдно да све у славу твою чинимѡ: слугу твогѡ (имѣ), који је
дошао да учини почетакъ стриженья косе на глави својој,
благослови заједно са његовимъ кумомъ, и дај имъ да се свагда
поучаваю у закону твоѣмъ и да творѣ волю твою.

Јер си Ти милостивъ и чѡеколюбивъ Богъ, и Теби славу
уносимѡ, Оцу и Сину и Светѡму Духу, сада и увѣкъ и векове
векова.

Народ: Ѥминь.

Свѣштенникъ: Миръ свима.

Народ: И духу твоѣмъ.

Ѥкон:

Главе своје приклонимѡ Господу.

Народ: Теби, Господѣ.

Мѣтва на постриженіе власѡвъ.

Діакоуз: Гдѣ помѡлимса.

Анкз: Гдн помнѣдн.

Вѣко гдн бже нашз, ѣже ѡбразомз твоимз почтѣвый челоуѣка, ѡ дѣшн словесныа ѣ тѣла блгоуѣпнаго оустрѡнвыи єго, ѣкѡ да тѣло сдѣжитз словесноу дѣшн: главѣ оубѡ на вышайшыхз положѣвыи, ѣ вх нѣи мнѡжайшыа чдвствз водрдзѣвыи, незапннѡцыа дрѣгз дрѣгд: власы же главѣ покрѣлы єи, во єже не вреждѣтиса преложѣнми воздѣшными, ѣ всѣ оуды єгѡ потребнѡ нагадѣвыи, да всѣми блгодаритз тѣ нзрѣднохдѡжника. самз вѣко создѡмз нзбрѣнѣа твоегѡ пѡломз апѣломз заповѣдавый намз, всѣ вх славѣ твоѡ творѣти, прншѣшаго раба твоегѡ ѣмкз, начѣтокз сотворѣти стѣнѣи власы главы своеѣ, блгословѣи вкѣпѣ сз єгѡ воспрѣемникомз: ѣ дѣждь ѣмз всѣмз подѣтитиса вх законѣ твоѡмз, ѣ блгослѡвѣнаа твѣѣ дѣлѣти.

ѣкѡ милостивз ѣ члѣвѣколюбевз єгѣ єи, ѣ твѣѣ славѣ возсылаемз оцѣ, ѣ снѣ, ѣ стѡмѣ дѣ, нынѣ ѣ прнсѡ, ѣ во вѣки вѣкѡвъ.

Анкз: Ѧминь.

Іерей: Мирз всѣмз.

Анкз: Ѧ дѣховѣи твоѡмѣ.

Діакоуз:

Главы вѣша гдѣкѣи приклонѣте.

Анкз: Твѣѣ гдн.

Свѣтѣник молитву:

Господѣ Божѣ наш, кози си од пѣноѣ купельн крштѣна добрѡтом своѡм освѣтѣи оне што у Тебѣ верѣжѣ, блгословѣи ово дѣте, ѣ нека на главѣ ѣегоуѣ сиѣ блгословѣ твоѣ. Ѧ као што си преко пророка Самуѣла блгословѣи Давида цара, блгословѣи ѣ главѣ слѣте твоега (имѣ) рѣком мене грѣшнога, долазеѣи на ѣга Духом Твоѡм Свѣтим, да би, напредуѣѣи узрастом ѣ дѣтвенношѣу, Теби славу узнѡсно, ѣ видѣо добра Јерусалимска у све данѣ жикѡта свога.

Јер Теби приличѣ свака слака, част ѣ обѡжаканѣ, Оцѣ ѣ Сину ѣ Свѣтѡмѣ Духу, сада ѣ увѣк ѣ у векоѣ векоѣ.

Нарѡд: Ѧмин.

Ѧ постризака га унакрѣсно, гѡкорѣѣи:

Постризака сѣ слѣта Божѣи (имѣ) у имѣ Оца ѣ Сина ѣ Свѣтога Духа.

Нарѡд: Ѧмин.

Ѧнда јектѣнѣја:

Помилуѣ нас, Божѣ, по великоу милѡсти своѡу, молимо Ти сѣ, услиши ѣ помилуѣ.

Нарѡд: Господѣ, помилуѣ (трицѣт).

Још сѣ молимо за преосвѣѣног еписѡпа нашег (имѣ) ѣ за свѣ у Христѣу браѣу нашу.

Нарѡд: Господѣ, помилуѣ (трицѣт).

Сціенникъ же глаголетъ мѣтвѣ сїѡ:

Гдѣнъ бже нашъ, ѿ исполненїа крѣпелнаго твоею блгостїю ѡсѣнѣвѣнъ въ тѣлѣ вѣрѹщыа, блгословїи настоѡщаго младенца, и на главѣ сїѡ блгословенїе твое да сндетъ. и ѣкоже блгословїа сїѡ прѡкомъ самѡиломъ дѣда царѣ, блгословїи и главѣ раба твоего, **и мѣтвѣ**, рѣкою мене грѣшнаго, приходѣ сїѡмъ дхѡмъ твоимъ стѣпымъ: ѣкѡ да преспѣвалѣи возростомъ, и стѣпнѣи стѣпостїи, слава тебе возлетѣтъ, и ѡубѣдѣтъ блга іерѣелїимѡва всѣ днїи животѣ твоего.

Ѣкѡ подобѣтъ тебе всѣкаа слава, чѣсть и поклоненїе, ѡцѣ, и снѣ, и стѡмъ дхѣ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвѣ.

Дѣкѣ: Ѥминь.

И постригѣтъ сїѡ крестовнѣнѡ, глагола:

Постригѣтъ раба бжїи, **и мѣтвѣ**, во ѣма ѡцѣ, и снѣ, и стѡмъ дхѣ.

Дѣкѣ: Ѥминь.

Тѣ же сїѡктенїа, въ ней же помнѣтъ воспрїемника изъ новопроещѣннѡмъ.

Помнѣи насъ, бже, по величїи мїлостїи твоеї, мѡлимъ ти са, ѡубѣши и помнѣи.

Дѣкѣ: Гдѣнъ помнѣи, **трїжды.**

Ѥще мѡлимъ ѡ великомъ господїнѣ и ѡцѣ нашемъ, свѣтѣйшемъ патрїархѣ **и мѣтвѣ**, и ѡ всѣи во хрѣтѣ братїи нашей.

Дѣкѣ: Гдѣнъ помнѣи, **трїжды.**

Ѣшъ се молимо за новопроещѣногъ слугѣ Божїегъ **(наме)** да бѹде сачѹванъ ѹ керї чїстогъ исповедања, ѹ свакоѹ побожности и вршенѹ заповѣсти Хрїстовїхъ, ѹ сѣе данѣ живота свога.

Народ: Господѣ, помнѣи (трїцѣт).

Свѣштѣникъ:

Ѣеръ си мїлостивъ и чѡвѣкомѹбївъ Богъ, и Тебѣ славу ѹносїмо, Оцѹ и Сїнѹ и Свѣтомѣ Дхѹ, сада и ѹвекъ и ѹ вѣковѣ вѣкова.

Народ: Ѥминь.

Свѣштѣникъ:

Слава Тебѣ, Хрїстѣ Божѣ, надо наша, слава Тебѣ.

Народ:

Слава Оцѹ и Сїнѹ и Свѣтомѣ Дхѹ, и сада и ѹвекъ и ѹ вѣковѣ вѣкова. Ѥминь. Господѣ помнѣи. Господѣ, помнѣи. Господѣ, помнѣи. Оче блгослови.

И врши се отпѣст (богоуавѣнски).

Ѣще мѡднмѡ ѡ новопроsvщенномъ свѣѣ бжїи,
нмкз. ѡ ѣже сохраненѣ быти ѣмѣ въ вѣрѣ
чїстѡгѡ исповѣданїѡ, во всѡкомъ блгочестїи же
н исполненїи заповѣдей хрїстовыхъ, во всѡ дни
жнвотѡ ѣгѡ.

Анкз: Гдн помнїдн, **трїжды.**

Іерей:

Іѡкв млчнвз н члвѣколѡбевцз бгз ѣн, н тебѣ
слѡвѣ воззылѡемз, ѡцѣ, н енѣ, н стѡмѣ дхѣ,
нннѣ н прїснѡ, н во вѣкн вѣкѡвз.

Анкз: Імннѣ.

Сцїеннїкз:

Слѡва тебѣ хрїтѣ бже, оупованїе наше, слѡва
тебѣ.

Слѡва, н нннѣ:

Анкз: Гдн помнїдн, **трїжды:** Блгословн.

И бвлѣтз ѡбычннїй ѡпдѣтз.

Чин свѣтог крштенїѡ ѡкраткѡ:

Како крштити дете кад се страхѣје да може умрети

Свѣштеник: Благословено Царство;

Трисвѣто; Оче наш...

Господѣ се помолимо.

Господѣ Боже Свѣдржителѣ, Творчѣ свѣга виднкогѡ и
невиднкогѡ, који си створио небо и землѣ и свѣ што је ѹ нїма,
који си сабрао водѣ ѹ једно сабрање, и бездан затворио и
запечатно страшним и слакним Именом Твојим, и ѹздигоо водѣ
изнад небеса; Ти си ѹтврдио землѣ на водама, Ти си ѹчврстн
силѡм твојѡм море, Ти си размрскао глаке змиѣѡ ѹ водама; Ти си
моћан и страшан, и ко ѣе Ти се супротстакити? Погледаѣ,
Господѣ, на око створѣње твоје, и на водѣ оку, и даѣ јѡѣ благодѡт
избављѣнїѡ, благослов Јордана, ѹчини је да бѣде извор
нетрѣлжнѡсти, дар освѣћѣнїѡ, разршѣнїе грѣхока, исцѣљѣнїе
недѣта, погубљѣнїе демѡна, прѡтивнїчнїм силама недѡстѣпна,
анѣлске моћи испѣњѣна, да беже од нѣ сви који закїде створѣнѣ
твоѣ.

Јер Имѣ Твоје, Господѣ, слакно и страшно прѡтивнїцима,
ми прїзвасмо.

Мітва сѣіхъ крѣніі вкратцѣ,
какѡ мѣнца крѣніи,
страха ради смертнаго.

Глаголетъ іерей: Благословено црѣво: **Таже,**
Трисѣбе. Пресѣла трѣце: **Оче нашъ:** Какѡ твоѣ
сѣть црѣво:

Гдѣ помолнмса.

Гдѣ бже вседержителю, всегѡ зданіа
внѣдмагѡ же и невнѣдмагѡ создѣтелю,
сотвориный нѣо и зѣмлю и море, и всѣ іаже въ
ніхъ, собравый воды въ собраніе сѣдно,
заклучивый безднѣ, и запечатствовавый ю
страшнымъ и слабнымъ именемъ твоимъ
возвысивый воды превыше нѣсѣ: ты оутвердилъ
сѣ зѣмлю на водахъ, ты оутвердилъ сѣ сілю
твоѣю море, ты стѣрлъ сѣ главы смѣсѣвъ въ
водахъ: ты страшенъ сѣ, и кто противостанетъ
тебѣ; призи гдѣ, на зданіе твоѣе іе, и на водѣ
сїю, и даждь сѣ блгодать и збавленіа,
благословеніе іорданово, сотвори ю нетлѣніа
источникъ, ѡсщѣніа даръ, грѣхѡвъ рѣшительнѣ,
недѣгѡвъ лѣчительнѣ, дѣмѡнѡвъ гдѣнтельнѣ,
протнѣвнымъ сіламъ непрстѣпнѣ, аггльскіа
крѣпости исполненѣ, да бѣжатъ ѡ неа
навѣтѣющіи зданію твоемѣ: іакѡ има твоѣ гдѣ
прзвѣахъ, чдное и слабное, и страшное
протнѣвнымъ.

И однакъ ставъа уѣе у воду.

Тада га крѣтака, гогорѣи: Крѣтака се слуга Божји (име)...
и остало.

И однакъ га облачи, и помазуе Свѣтимъ Миромъ, гогорѣи: Печат
дара Духа Свѣтога.

И остало.

И ѡбѣе благаетъ сѣіи въ водѣ.
Тѣже крѣіаетъ, глагола: Крѣіаетъ рабъ бжій:
И прѣча.а.
И ѡбѣе ѡблачитъ сѣіи, и мѣжетъ мѣромъ,
глагола: Печать дѣла:
И по сѣхъ ѡбходитъ съ нимъ по чинѣ, полъ:
Блнцы во хрѣта крестнстелъ:

И бывлетъ ѡпдетъ.

Чин примања у Православнѣ верѣ

Архїереј или свштенникъ од њега за то оклашѣни, напре добро испита таккога, његово расположење и чистотѣ његове намере. Затимъ нека га научи православној вери и утверди у њој. Пошто га точно испита и са свакомъ ревностї научи вери, нека му нареди да исповеди све грехе своје које памти од младости своје. Разрешенїе пакъ грехова нека му не даје одмахъ, него после исповести и поуке нека иде с њимъ цркви, и нека га постави предъ кратима цркве спола.

И архїереј, обученъ у епитрахиль, омофоръ и митрѣ, са својимъ пастирскимъ жезломъ у левој рѣци, седа на своје сѣдиште, (ако пакъ око крши оклашѣни од епископа свштенникъ, онъ, обученъ у епитрахиль и фелонъ, стаје на кратима цркве) и пошто нареди приправљеникѣ да клекне, пита га гокорѣни:
Хоѣши ли да се присајсдиниши и да живиши у вери православној?

И онъ одговара: Хоѣю.

И архїереј, уставши, десницомъ га осењује крестнимъ знакомъ, гокорѣни:

У имѣ Оца и Сина и Свѣтотогъ Дѣха, аминъ.

И метнѣвши рѣкѣ на његовѣ главу па пошто ѣаконъ рекне: Господѣ се помолимо, клирѣ: Господѣ помилуј. чита окѣ молитвѣ:

Ради имена свога, Господе Боже истине, и јединородног Сина Твога, и Светога Духа Твога, погледај на слугу твога (**име**: на слушкињу твоју) (**име**), који се достојно да прибегне светој Православној Цркви твојој, и да се под окриљем њеним сачува. Испуни га истинском вером у Тебе и надом и љубављу; дај му да по свима заповестима твојим ходи, и да вољу твоју твори; јер ако то чини човек, биће жив у њима; запиши га у књизи живота твога, присаједини га стаду наслеђа твога, да би се у њему прославило свето Име твоје, и љубљеног Сина Твога Господа нашег Исуса Христа, и жикотворног Духа Твога. Нека очи твоје увек милостиво гледају на њега, и уши твоје нека увек примају глас молења његовог; развесели га у делима рук љубких, да би се исповедао Теби, благодјелни Ти се и славећи велико и узвишено Име Твоје, и хвално Те увек у све дане живота свога. Јер Тебе певају све Небесне, и твоја је слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова, амин.

Затим архијереј, или свештеник, говори приправљенику:

Желиш ли да се присајединиш Православној Цркви?

Он одговара:

Желим свим срцем својим.

Архијереј га пита:

Верујеш ли у једнога Бога, у Тројници Светој слављеног и обожаваног, Оца и Сина и Светога Духа, и да ли Јму се клањаш као Цару и Богу?

Он одговара:

Верујем у једнога Бога, у Тројници слављеног и обожаваног, Оца и Сина и Светога Духа, и клањам Јму се као Цару и Богу.

И одмах чини метаније, и чита Символ вере.

Верујем у једнога Бога, Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог.

И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, рођеног од Оца пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног не створеног, једносусног са Оцем кроз Бога јс све постало;

Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с неба, и оваплотно се од Духа Светог и Марије Дјеве и постао човек;

Који је распет за нас у време Понтија Пилата, страдао и погребен.

И Који је васкрсао у трећи дан као што је писано;

И Који се узнео на небо и седи с десне стране Оца;

И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, и Његовом Царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа жикотворног, Који од Оца исходи,

Који се заједно са Оцем и Сином обожава и слави, Који је говорио кроз пророке.

У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

Исповедам једно крштење за отпуштење грехова.

Чекам васкрсење мртвих.

И жикот будућег века. Амин.

Архијереј говори:

Благословен Бог који просвећује свакога човека који долази на свет.

Архијереј опет пита:

Реци нам како држиш остале догмате, предања и уредбе Православне Цркве наше?

Он одговара:

Примам и исповедам апостолске и црквене законе, утврђене на светих седам Васељенских Сабора и Помесних Сабора, и остала предања и уредбе и прописе Православне Цркве. Исто тако, Свето Писмо примам и тумачићу га онако како га је држала и држи света Црква источна, мајка наша.

Верујем и исповедам да постоје седам тајни Нокога Закета, то јест: крштење, миропомазање, причешће, покајање, свештенство, брак и јелеосвећење, које су од Господа Христа и Његове Цркве установљене за добијање вишње благодати дејством и примањем њих.

Верујем и исповедам да Свете који са Христом царују на небу треба поштовати и призивати по схватању свете источне Цркве, и да њихове молитве и посредовања делују код милосрдног Бога на спасење наше. Исто тако богоугодно је честковати као драгоцене остатке њихових врлина мошти њихове, прослављене нераспадљивошћу.

Признајем да иконе Христа Спаситеља, и Приснодјске Богородице, и осталих Светитеља, треба имати и честковати, не ради боготворења него да би нас гледање на њих побуђивало на

побожност и на подражавање праведних дела, престављених светим иконама.

Исповедам да Божје милосрђе прима на добро молитве које верни узносе Богу за спасење преминулих у вери.

Верујем и исповедам да је Христос Спаситељ дао Православној васељенској Цркви власт да везује и разрешава, и да ће, што год се том влашћу свеже или разреши на земљи, бити свезано или разрешено и на небу.

Верујем и исповедам да је светој васељенској Цркви Православној темељ, глава и врховни Архијереј и Архијастир Господ наш Исус Христос, који је установио архијереје, пастире и учитеље за управљање Црквом, и да је Дух Свети руководиоц и крманош ове цркве.

Исповедам да је Црква невеста Христа, и да је у њој истинско спасење.

Обећавам да ћу пресветом патријарху или: пресвећеном архијереју) (име), као пастиру православне Српске цркве, и свештеницима од њега постављеним, указивати све до краја свога живота истинско посл ушање.

После тога архијереј му пружа крај од олфора (ако пак свештеник ово врши, крај од епитрахила) у десну руку говорећи:

Ући у цркву Божју и штити Господа Бога Оца Сведржитеља, Сина његовог Исуса Христа и Духа Светога, једног живог и истинитог Бога, Свету Троицу једносушну и нераздельну.

Пошто то изговорн, уводи га у цркву, а он се држи краја омофора (или епитрахља), и поставља га пред амкон где на столу стоји свето Еванђеље. Чин ту стану, испушта из руке крај од омофора.

¶ За време улажења у цркву клир чита псалм 67.

По закршетку псалма архидјерј му наређује да клекне пред светим Еванђељем. Онда архидјерј говори ове стихове:

Пошли Духа свог, и постаће; и обновићеш лице земаљн.
Што не погледаш, Господе? и умољен буди за салту твога.
Крикинѣ ће се исправити и неравнине на путу поравнати.
Боже мој спаси салу твога који се у Тебе нада.
Господе, буди му јака тврдоака пред лицем непријатеља.
Нека непријатељ његов не успе против њега, и син безаконја нека му више не наноси зла.
Господе, услыши молитву моју, и јачк мој нека дође до Тебе.

После тога ђакон говори: Господу се помолимо.

Клир: Господе, помилуј.

¶ Архидјерј са сваким умнашењем чита ову молитву:

Господе Боже Сведржитељу, једини свети, и који у светима обитаваши, из велике и безграничне љубави своје према људима Ти свагда предлажеш грешницима разне начине показанја, и заблуделима од истине показујеш прави пут ка

показанју Тебе јединог истинитог, у Тројици слављеног и обожаваног Бога, да ниједан од њих не би пропао, него да се сви спасу и дођу у познање истине. Благодаримо Ти, слакимо Те и величамо, што си и сада оком разумном саздану свом (ниме) зажегао у срцу светлост познања истине твоје, и удостојно га да прибегне твојој светој апостолској Православној весељенској Цркви. Стога Те смирено молимо, Господару, распали потпуно у срцу његовом светлост благодати Светога Духа Твог на познање истине светог Еванђеља твог; дај му да се неприткорно, неповратно и истински присаједини твојој светој саборној Цркви, и да истински прими и исповеда православну васељенску веру; учрсти га у своје изабрано стадо, и присаједини га телу у Цркве твоје свете; начини га чесним сасудом и обнтакалиштем Светога Духа Твог, како би свагда Ниме чвркан и упућикан држао спасоносне заповести твоје, и творећи вољу твоју благоу и благоугодноу и савршену, удостојно се примити и небеска блага твоја са свима који су Ти угодила Јер си Ти Бог милости и доброте и човекољубља, и хоћеш да се сви људи спасу, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Клир: Ђмин.

После молитве архидјерј му наређује да устане, говорѣћи:

Устани, и стој добро, стој са страхом.

И он устакши говори:

Ову истинску веру Православне Цркве, коју сада добровољно исповедам и истински држим, трдићу се, Божјом

помоћу, да је ску и непокретну све до последњег даха својом чврсто држим и исповедам, и да је изучавам и проповедам, колико будем могао, и да с радошћу рекносно испуњавам верске дужности, чикајући у врани и чистоти срце своје. И у потврду овог мог истинског и чистосрдачног вероисповедања целикам речи и Крст Спаситеља мог. Амин.

Онда му архијереј пружа свето Еванђеље и Крст да их целика; и по целикању говори:

Благословен Бог који хоће да се сви људи спасу и добују у познање истине, благословен каже.

Клир: Амин.

Затим говори њему:

Преклони колена своја пред Господом Богом кога си исповедао, и добићеш опроштај грехова својих.

И он преклања колена и главу своју, гледајући доле. И архијереј (или његов опшномоћеник), разрешава га овако: Начин разрешења од грехова овога који тако приступа православној вери, и присаједињења његовог светој Цркви Православној:

Господ и Бог наш Исус Христос, који је апостолима својим уручио кључеве царства небског и својом благодаћу дао им ску власт да свезују и разрешавају људе од грехова на земљи, нека те он сам по неисказаној милости својој прости и разреши.

И ја смиоћном влашћу његовом, која је преко његових светих апостола и њихових пресјемника дата мени, како недостојном архијереју (или: јереју), праштам ти и разрешавам те, чедо (име), од свих грехова твојих, и присаједињујем те заједници верних и телу Цркве Христове, и чиним те заједничарем божанских тајни црквених, у име Оца и Сина и Светога Духа, амин.

После тога архијереј му говори:

Устани, брате, и као верни слуга Исуса Христа, помози Ми се с нама, да те у помазању светим миром удостоји да примиш благодат Светога Духа.

И он устакши, стоји са сваким умнашењем.

Чин примања отпалих у цркву

Чин помазања Миром

оних што приступају пракославној
вери и присаједињују се Цркви васељенској

Пошто ес оваки претходни чин, један од свештеника, или протођакон (ако је архидјерџ, сам врши ово), узима сасуд са светим миром, и сунђер, и стручак, и у малом суду топлу воду у којој ће се сунђер умакати и места миром помазана отирати. Све то меће на припремљени сто, на који ес стакла и свето Ђванђеле и животворни Крст, и још два светњака са упаленим свећама.

Пошто се све то спреми, архидјерџ (или свештеник) са свима присутнима клања се трицџт према Истоку.

Ђакон рекне: Благослови, владико.

Свештеник говори: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Канр: Ђмин.

И одмах пекају стиџиру, глас 6.

Царе небесни, Чтешигтељу, Дуже истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Жикотодакче, доби и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Б лаги, дуже наше.

Пошто се отнека стиџира, ђакон одмах говори јектенију светог миропомазања:

У миру Господу се помолимо.

За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

За мир свега света, за непоколебљивост светиx Божиx црква, и сједињење свију, Господу се помолимо.

За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божиим улазе у њега, Господу се помолимо.

За првосвешћеног архиепископа нашег (име), за пречасно презвитерство, за ђаконство у Христу, за сав клир, и верни народ Господу се помолимо.

За све благочестиве и православне хришћане, Господу се помолимо.

Да им помогне и да покори под ноге њихове свакога непријатеља и противника, Господу се помолимо.

Онда:

Да се помазањем свесветог, благотворног и свензвршнујућег мира подари божанска сила сл узи Божјем (име) сада светој Цркви весељенској присаједињеном, ради победе и уништења свих непријатељских замки ђаколских, и напасти што наилазе од тела и од света, Господу се помолимо.

Да буде храбар и победоносан војник Христа Бога нашег силом, дејством, благодаћу и силаском Светога Духа помоћу помазања свесветим миром" Господу се помолимо.

Да помазањем свесветим миром бу де чврст и јак и непоколебљив у православној вери и љубави и нади у све дане живота свога, Господу се помолимо.

Да му се преко помазања свесветим миром подари благодат, да би смело без страха и стида исповедао пред свима име Христа Бога нашег, и свагда желео да с љубављу страда и умре за Њега, Господу се помолимо.

Да помазањем свесветог мира напредује у свим крлимама и успеха у заповестима Христа Бога нашег, Господу се помолимо.

Да се помазањем светим миром душа његова сачува светим страхом у чистоти и правди, Господу се помолимо.

Да достигне у човека савршена, у меру раста висине Христове, силом, дејством, благодаћу и силаском Светога Духа помоћу помазања свесветим и свензвршнујућим миром, Господу се помолимо.

Да се и он и ми избавимо од сваке некоље, гнева и нужде, и да сви достигнемо у јединство вере и познања Бина Божјег, Господу се помолимо.

Заштити, спаси, помилуј и сачувај њега и нас, Боже, благодаћу твојом.

Поменувши пресвету, пречисту, преслабословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Возглас: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Архиепископ чита громко ову молитву:

Благословен си Господе Боже Сведржитељу, изворе добара, Сунце правде, Ти си онима у тами послао светлост спасења појаком

јединородног Сина Твог и Бога нашег; и Ти си нама недостојнима даровао блажено очишћење у светој води и божанствено освећење у животворном помазању; Ти си сада благоколео да овај слуга твој **(име)** позна истину твоју, и у покајању прибегне твојем милосрђу, и да се присаједини светом твојм избраном стаду, и Ти си му преко мене недостојног слуге твоје подарно опроштај грехова, Ти сам Господару и милосрдни цару свих, даруј му печат дара светог, скеломног и обожаваног Духа Твог, и причисти свети Телом и чесном Крвау Исуса Христа Твог; сачувај га у твојем освећењу, утврди у православној вери, избави од нечастивага и свих замки његових, и спасоносним страхом својим сачувај душу његову у чистоти и правди, да би, утаољући Теби у сваком делу и речи, постао син и наследник наднебесног царства твоје. Јер си Ти Бог наш, Бог који милује и спасава, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Ђмин.

После молитве свештеник одмах помазује светим миром нокоприсаједињеног, пражећи знак Крста на челу, на очин, на, на ноздрвама, на уснама, на оба уха, на грч дима, на рукама и на ногама, говорећи:

Печат дара Духа Светога, амин.

Пошто ес то скрши, ђакон рекне: Господу се помолимо.

Клир: Господе, помилуј.

И свештеник чита молитву ову:

Господе Боже наш, Ти си удостојно да покажеш

сакршеним оког слугу твог **(име)** правом вером у Тебе и печатом дара Светога Духа у твојм светом и наднебесном помазању, Ти, Господару свих, сачувај у њему истинску веру, васпитај га у правди и истини, и украси свима даровима својим. Јер си Ти Бог наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Ђмин.

Онда узима свтѣр, улаче га у млаку вод у, и отиђе места помазана миром, говорећи:

Оправдао си се, просветио си се, осветио си се именом Господа нашег Исуса Христа и Духом Бога нашег, и помазао си се миром у име Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Ђмин.

Затим архидјереј говори: Ђинр свима.

Народ: И духу твојем.

Ђакон: Главје своје приклоните Господу.

Народ: Теби, Господе.

Пошто сви приклоне главје, архидјереј чита тајно молитву ову:

Онај што се обуче у Тебе, Христа и Бога нашег, с нама приклони Теби главју своју; учини да буде непобедни борац против оних који низашта непријатељствују против њега и против нас; и твојим бесмртним венцем све нас покажи као победнице до самога краја.

Бозглас: Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Ђмин.

Онда јектенију:

Помилуј нас Боже, по великој милости својој молимо Ти се, услиши и помилуј.

Још се молимо за благоверног и христомљубног господара и краља нашег **(име)**.

Још се молимо за пресветога патријарха (или: преосвећеног архиепископа) нашег **(име)**.

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење и отпуштење грехока слуге Божјег **(име)** кума.

Још се молимо за повопросвећеног слугу Божјег **(име)**, да се у све дане живота свога одржи у вери чистог исповедања, и у свакој побожности и у испуњавању заповести Христових.

Бозглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Ђмин.

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Ти.

Слава; и сада; Господе, по миа уј **(тријет)**, благослови.

И свештеник врши отпуст.

И миропомазање даје благослов да се на божанственој литургији причести пречистим тајнама Тела и Крви, Господње. Јер се све ово обаваља пред свету литургију.

Коришћена следећа литература:

МАЛИ ТРЕБНИК
ПРЕВЕО АРХИМАНДРИТ ДР ЈУСТИН СП. ПОПОВИЋ
ПРИЗРЕН 1994.
Издавач: ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
Одговорни уредник:
Епископ рашко-призренски Др. Артемије
Рецензенти:
Митрополит Амфилохије
Епископ Атанасије
Епископ Артемије
Коректура: Јеромонах Симеон Виловски

Црквенословенски преузето са:
<https://azbyka.ru/bogoslužhenie/slugebnik>

Упоредно припремио:
Ипођакон Зоран Бобић
Земун, 2017